

TRENCAR BARRERES pàg 3
'Prometeus': el programa nascut al Raval perquè els joves vagin a la universitat

UNS MESOS A L'ESGLÉSIA DEL PI
El mural 'Criança' de l'artista Aryz, escollit una de les millors obres d'art urbà del món pàg 8

línia Ciutat Vella ^{15 anys}

Número 149 · Gener 2024 · liniaciutatvella.cat

La plaça Catalunya no tindrà el carril bici reclamat pels veïns

El projecte es va aprovar als pressupostos participatius del 2021, però finalment ha quedat descartat pàg 8

Foto: Joanna Chicheinitzky

"La Diputació no vol ser i no serà només una repartidora de diners"

Entrevista a Lluïsa Moret, presidenta de la Diputació

pàgs 6 i 7

DEBAT OBERT pàg 9

Divisió al comerç local sobre si tancar o obrir els diumenges

A FONTS pàgs 10 i 11

Quan els noms dels carrers fan la cosa

línialaRambla

El diari de l'íconic indret barceloní · Número 15 · Gener 2024 · linialarambla.cat

El nou paviment de la Rambla genera dubtes

Les noves rajoles no s'assemblen a les que es van preveure al projecte de reforma i Amics de la Rambla adverteix que s'embruten fàcilment pàg 9

AMICS DE LA RAMBLA pàg 3

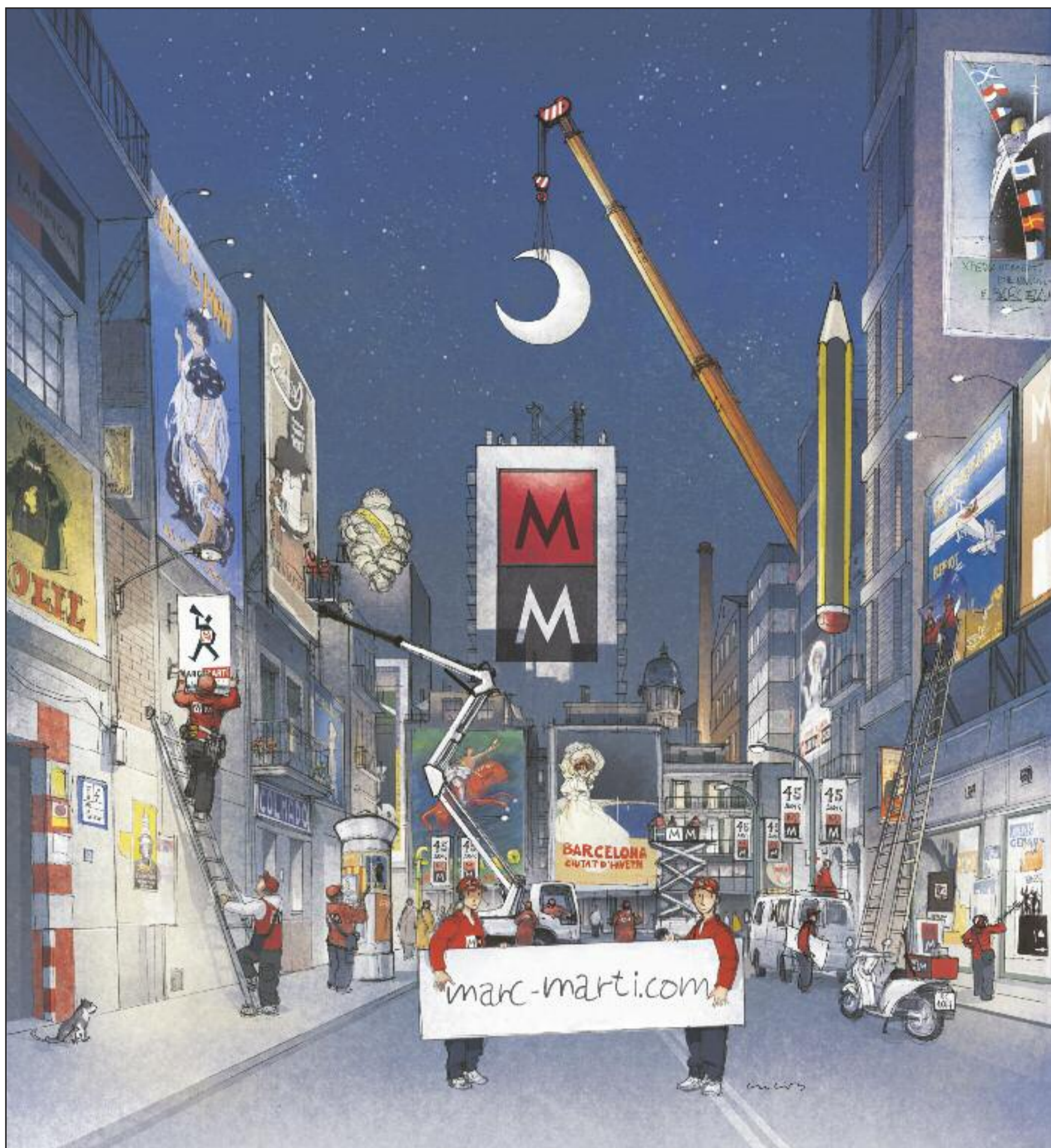
Un nou projecte vol potenciar el turisme urbà

CASA BEETHOVEN pàg 6

Jaume Doncos: "Els veïns han de tornar a la Rambla"

CULTURA pàg 10

La Rambla també diu adeu a la gran Colita

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

La tercera promoció de graduats dels joves del programa Prometeus en l'acte de graduació amb l'alcalde Jaume Collboni. Foto: Ajuntament

La universitat ja no és un mite

» 'Prometeus' és un programa d'acompanyament a joves perquè puguin cursar estudis superiors
 » Les tres promocions que ja s'han graduat ara són referents per trencar amb les desigualtats

Mar Bermúdez
 CIUTAT VELLA

Prometeu va ser un tità que va robar el foc als déus per entregar-lo a la humanitat, va fer arribar a tothom allò inabastable i que els havia estat robat per Zeus. És aquest esperit el motiu pel qual el programa comunitari per aconseguir la igualtat d'oportunitats en l'educació superior a Barcelona es diu Prometeus.

El programa va néixer l'any 2016 impulsat per l'Associació Educativa Integral del Raval i el director del *Periòdic el Raval*, en Javier Alegria, que insisteix a remarcar a *Línia Ciutat Vella* que "és un projecte coral i que en formen part moltes associacions, entitats i administracions". Ale-

gría fa 40 anys que és del barri del Raval i és conscient que "la majoria d'estudiants dels instituts del barri, quan acaben el batxillerat no accedeixen a la universitat". És un dels barris en què l'índex d'universitaris és inferior al de la mitjana de la ciutat.

El Raval és un barri on l'índex d'universitaris és inferior al de la mitjana de Barcelona

Alegria apunta a una llarga llista de motius, des de "la falta de motivació, fins a les pressions familiars per entrar al món laboral, la falta d'informació, i un conjunt de complexitats socials, culturals i econòmiques" que

Prometeus intenta combatre. L'alumnat dels instituts Milà i Fontanals i Miquel Tarradell del Raval van ser els primers a formar-ne part. Va tenir tant d'èxit que amb els anys s'ha implementat a altres districtes de la ciutat, com ara Sant Martí i Nou Barris, també a altres municipis com ara Manlleu i, fins i tot, a un institut de Pamplona, Navarra.

El programa ofereix assessorament, ajuda en els processos burocràtics, com són demanar beques i matricular-se a la universitat, també fa un seguiment dels estudiants al llarg de la vida universitària i està present per ajudar en els obstacles que vagin sorgint.

UNA XARXA D'AJUDA
 "És un projecte súper positiu". Verónica Santos, directora de

l'institut Miquel Tarradell ho té claríssim i així ho expressa a *Línia Ciutat Vella*. Prometeus és més que un acompanyament per poder anar a la universitat, "és una xarxa d'ajuda que els manté també vinculats amb l'institut", explica Santos. "Venen a

"Prometeu va dur el foc als humans i els graduats porten la motivació al barri"

l'escola a fer xerrades amb els alumnes i es converteixen en referents", afirma. "A més, entre ells també s'ajuden quan entren a la universitat, es coneixen i s'ensenyen el campus, per exemple", afegeix. Alegria també

destaca aquesta tasca de suport mutu entre estudiants i diu que "igual com en el mite de Prometeu, que du el foc als humans; els alumnes Prometeus porten la veu, la motivació i l'experiència a les noves generacions del barri".

Santos té clar que "per crear una societat realment intercultural necessitem referents i no segregar, necessitem metges, professors i enginyers que siguin d'altres cultures". Recorda que fa 10 anys no hi havia universitaris i valora que "és un orgull, també per a ells, perquè molts són la primera generació de la família que va a la universitat i han hagut de lluitar molt".

El passat 22 de gener es va celebrar l'acte de graduació dels 15 joves de la tercera promoció d'aquest programa.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **línia Ciutat Vella**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Polarització: paraula de l'any?

per Susana Pérez Soler

Foto: Arxiu

La Fundéu, fundació promoguda per la Real Academia Española, va anunciar que el terme polarització és el que millor defineix el món el 2023. Si llegim les portades dels diaris aquests dies, aviat constatem la divisió d'opinions entre els que culpen Israel de l'origen de l'actual guerra a Gaza i els que acusen els palestins, en general, o el moviment extremista islamista Hamàs, en particular, d'haver desencadenat el conflicte. Als Estats Units, aquest any, previsiblement, tornaran a enfrontar-se a les urnes el demòcrata Biden i l'autòcrata Trump. A Madrid, la nit de Cap d'Any, a la seu del PSOE del carrer Ferraz, un grup de persones va colpejar un ninot que representava Pedro Sánchez mentre cridava "hay que acabar con él". Malgrat tot, és polarització el terme que millor defineix el món el 2023?

A jutjar pel que diuen els mitjans, pel que representen els polítics i pel que s'ensuma a Twitter (ara X), definitivament, sí. Però hi ha món més enllà de les esferes mediàtiques, polítiques i digitals. El 2023 també ha estat l'any en què ha augmentat la solidaritat. A casa nostra, per posar un exemple, el tradicional di-

nar de Nadal de Sant Egidí ha recuperat la xifra de menús prèvia a la pandèmia: el passat 25 de desembre van servir-ne més de 2.500 a persones amb pocs recursos, sense llar, ancians i refugiats. El 2023 també ha estat l'any en què s'han recuperat les bones xifres de donació i trasplantament d'òrgans a Catalunya, amb increments

El terme 'polarització' deixa fora bona part de la realitat

del 36,3% i del 30,0%, respectivament, segons reflecteixen les dades de l'Organització Catalana de Trasplantaments.

La vida ha tornat a allargar-se aquest 2023, segons les Nacions Unides. Després d'un parèntesi per culpa de la pandèmia, l'esperança de vida mundial ha tornat a créixer fins als 73 anys, 12 més que el 1980. La covid ha desaparegut de la llista de les deu malalties

més freqüents a Espanya aquest 2023, segons l'INE. Havia estat la principal causa de mort en el període gener-juny del 2020, 2021 i 2022, però enguany ha reculat. El 2023 també ha estat l'any en què més persones diuen que les seves ciutats són segures per a les persones homosexuals, en què els permisos de paternitat es van allargar a Espanya i en què la selecció femenina de futbol espanyola va guanyar un Mundial i va donar una lliçó al món.

Els mitjans de comunicació emparaulen el món, i el terme polarització ha estat un dels més utilitzats per explicar el 2023. De fet, la Fundéu argumenta que un dels motius pel qual l'ha triat és per la seva elevada presència mediàtica. Si bé és cert que és representativa per il·lustrar algunes esferes, també ho és que deixa fora bona part de la realitat. Aquest 2024 hi haurà eleccions en 74 països i milers de milions de persones d'arreu aniran a votar. Segurament ho faran des de la por i la desconfiança, perquè fa temps que la incertesa i la inseguretat envers les institucions configuren la mirada hegemònica. Seria bo que el 2024 oferís una mirada més generosa de la realitat. Ens hi juguem molt.

Les millors perles

Una dona intentava colar-se al metro de Bogotà passant per sota de les barreres d'accés, però el cul se li va quedar enganxat. No podia avançar ni cap endavant ni cap endarrere i els treballadors van haver de rescatar-la.

Mentre estaven d'excursió per la Serra de Tramuntana, a Mallorca, un grup de joves es van quedar paralizats en veure aparèixer un goril·la, que els va començar a perseguir. Després van descobrir que es tractava d'una broma.

Un home estava esquiant a Sierra Nevada quan va trobar-se un avió estavellat. Va gravar la troballa i ara, dos anys després, s'ha fet viral. Es tractava del muntatge de la pel·lícula *La sociedad de la nieve*.

Durant dos anys, un nen de nou anys va estar vivint sol en un poble de França, després que la seva mare l'abandonés. Fins fa poc, ningú se n'ha adonat perquè el nen anava i tornava sol de l'escola.

Carlos Sainz

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
 Director General: Marcelo Villanueva
 Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
 Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
 Nous formats: Marga Moreno
 Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
 Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Mar Bermúdez i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montse-

ratí), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i branded content) i Júlia Estivill (xarxes)
 Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
 Disseny gràfic: Susana Dicenta
 Controller: Mauro Favieri
 Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43220-2010

www.liniaarxa.cat

Els semàfors

Prometeus

'Prometeus' és el nom del programa coral d'acompanyament a estudiants del Raval per tal que puguin accedir a estudis superiors. Ja són tres les promocions que s'han graduat i els joves han creat una xarxa d'ajuda i suport.

pàgina 3

Ajuntament

El projecte del carril bici de la plaça de Catalunya es va aprovar als pressupostos participatius del 2021, però ara l'Ajuntament ha comunicat que no es farà. El veïnat està decebut per la manca d'arguments i pel fet que s'ha incomplert un mandat.

pàgina 8

Arytz

L'obra *Criança* és un mural que va lluir uns mesos a l'Església del Pi i que ha estat reconeguda com una de les obres d'art urbà més destacades del món. El seu creador és l'artista visual i muralista Octavi Arrizabalaga, de sobrenom Aryz.

pàgina 8

El + llegit

Línia Ciutat Vella.cat

- 1 **L'Ajuntament de Barcelona, redissenyat sota la gerència d'Albert Dalmau**
- 2 **Collboni diu que la reducció de pisos turístics a Ciutat Vella serà "dràstica"**
- 3 **VÍDEO EN EXCLUSIVA | El famós futbolista David Beckham, de rodatge al Born**
- 4 **Una caps de Mistos que reivindica el pop art al barri de la Vall d'Hebron**
- 5 **El carril bici de la plaça Catalunya, aprovat als pressupostos participatius, no es farà**

Safata d'entrada

De les abraçades

per Francesc Reina

Foto: Arxiu

Hi ha molts tipus d'abraçades: la de la satisfacció després de l'esforç, la dels retrobaments i comiats, aquella que es fa després de l'esforç, després de moltes tensions, enfrontaments, moments crítics; o l'abraçada de l'equip unit per un objectiu comú, com l'esportiu. Aquell que es dona a l'amiga que mitiga les penes, un analgèsic per suportar el dolor, o el de l'agraïment per respondre al bon tracte i l'afecte. No oblidem l'abraçada de l'amor o del desig.

L'abraçada redueix la segregació de cortisol al nostre cervell i permet alliberar oxitocina i serotonina, que són transmissors del benestar. A més, estableix la freqüència cardíaca, disminueix la pressió arterial i enforteix el sistema immunitari. Una abraçada genera pau interior, serenitat i equilibri. Ens pot treure de mals moments fomentant sentiments d'alegria que fan desaparèixer l'ansietat. És una cura per als problemes.

Necessitem els altres per a sobreviure i això requereix un petit esforç per part nostra. És urgent cultivar les trobades, i per això, a més de l'abraçada, ens cal, també, aprendre a demanar per-

dó, saber disculpar-nos, una cultura semblant: la carícia. Perquè hi ha abraçades que maten i d'altres són 'inabraçables' per la pèrdua, per l'esta-

ni, del 2018, narra la història de tres dones de diferents països, religions i economies, unides pels cabells. Una índia de la casta "intocable" que fugí del país per deixar de recollir amb les mans la merda que caguen els rics (cosa molt habitual i que es coneix ben poc) i que aconsegueix vendre la seva cabellera a canvi de la llibertat. Una italiana que salva el taller artesanal del seu pare difunt per dedicar-se al comerç de perruques (bàsicament índies, diuen que les millors). I una prometedora advocada que perd els cabells per un càncer i recupera la dignitat perduda després de tanta competitivitat i traïcions corporatives.

Cada 21 de gener se celebra el Dia Internacional de l'Abraçada. Lord Byron va escriure: "Tot allò que aporta alegria hauria de ser compartit" i és per això que les bones notícies s'han de fer públiques, ja que escassegen. Són poques, però existeixen, tot i que es parla més de les desgràcies. No puc deixar de comparar algunes notícies: l'admiració que pot sentir un professor pel seu alumne és una cosa poc habitual, però això passa en la relació que hi ha entre el meu fill i el professor d'escultura després de gairebé 20 anys (i que s'ha estès a les parelles i familiars). Ara són a Suècia treballant en un encàrrec fraternal.

La trena, la tesse, la trena, novel·la de Laetitia Colomba-

ni, del 2018, narra la història de tres dones de diferents països, religions i economies, unides pels cabells. Una índia de la casta "intocable" que fugí del país per deixar de recollir amb les mans la merda que caguen els rics (cosa molt habitual i que es coneix ben poc) i que aconsegueix vendre la seva cabellera a canvi de la llibertat. Una italiana que salva el taller artesanal del seu pare difunt per dedicar-se al comerç de perruques (bàsicament índies, diuen que les millors). I una prometedora advocada que perd els cabells per un càncer i recupera la dignitat perduda després de tanta competitivitat i traïcions corporatives.

Finalment, la gran abraçada que s'espera del sindicat perquè aculli i defensi la situació d'una empleada que, malgrat haver pujat de categoria a la seva empresa, aquesta situació l'aboca a treballar més hores i cobrar menys sou.

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CopaAmèrica

#ItziarItuño

#CTangana

@uby77: Madrid ya tiene su Gran Premio de Formula 1. ¿Para cuándo la Copa América de Vela? [Recentment s'ha anunciat el calendari definitiu de la competició]

@EmmaZafon: Itziar Ituño és l'única actriu famosa que ha tingut la dignitat de donar suport a una reivindicació [els drets dels presos d'ETA] que ningú del seu sector s'ha atrevit a fer.

@angelgomez_93: Que necessari que és que algú de la transcendència de C. Tangana deixi missatges com els que ha deixat sobre consciència de classe, feminisme o addiccions.

“Acompanyarem els ajuntaments en la regulació dels lloguers”

Lluïsa Moret

Presidenta de la Diputació de Barcelona (PSC)

A. Nadeu / F. J. Rodríguez
Fotografia: Joanna Chichelnitzky

El Foment de Molins de Rei és l'escenari triat per Lluïsa Moret, presidenta de la Diputació de Barcelona, viceprimera secretària del PSC i alcaldessa de Sant Boi, per rebre el *Línia*. És migdia i ha estat tot el matí visitant diversos municipis del Baix Llobregat, on ha volgut escoltar les necessitats dels ajuntaments. Moret reivindica en aquesta entrevista que l'ens provincial és molt més que una “repartidora de diners” i defensa la seva funció. De fet, acabem la conversa amb Moret fotografiant-la davant d'un piano, un encertat símil de la multitud de teclades que toca diàriament.

Fa just mig any que va ser investida presidenta de la Diputació de Barcelona. És gairebé obligat començar preguntant-li quin balanç fa d'aquests primers sis mesos al càrrec. Ha pogut fer el que preveia en aquest temps?

El temps és relatiu. Mai n'hi ha prou. Però estic satisfeta, perquè tenim un equip de govern capaç de treballar plegat. I això era un repte, havent-hi quatre forces polítiques.

El govern de la Diputació el formen el PSC, ERC, díscols de Junts i els comuns. És més difícil de gestionar aquest executiu que el del mandat passat, que només estava format pel PSC i Junts? Era millor aquella fórmula?

No és comparable. Ni millor ni pitjor. Les diferents realitats ens permeten uns acords o uns altres. La coalició PSC-Junts del mandat pas-

“Reclamem les inversions acordades en el decret de sequera”

sat va funcionar. Era una bona opció per reeditar, però el context polític actual és un altre. Sigui com sigui, estic orgullosa de l'actual govern, que també està funcionant.

Vostè va dir que volia trepitjar els 311 municipis de la província per conèixer de primera mà les seves realitats i necessitats. Avui

n'ha trepitjat uns quants del Baix Llobregat, però aquí juga a casa... Quants n'ha pogut visitar ja de fora de la seva comarca? En porta el compte?

Aproximadament estem en una vintena, més o menys.

Què li demanen quan fa aquestes visites? Quines són les urgències principals que li traslladen els municipis?

Hi ha de tot. Hi ha peticions comunes que tenen a veure amb la sequera i la xarxa en baixa. Hi ha municipis que no tenen recursos per garantir unes bones condicions d'aquesta xarxa de l'aigua. Les demandes també van vinculades a inversions en equipaments culturals o esportius, temes socials, transició energètica i xarxa viària.

Després parlarem d'alguns d'aquests temes. Però segur que també li parlen dels problemes de finançament dels ajuntaments. A finals d'any, la Diputació va aprovar un fons econòmic extraordinari per als municipis, i la seva vicepresidenta, Candela López, reclamava, en un article d'opinió al *Línia*, juntament amb l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, un nou sistema de finançament

per als ajuntaments. Comparteix la seva petició?

Una cosa és la realitat conjuntural i una altra l'estructural; les dificultats de finançament municipal. Tot plegat s'ha vist agreujat per una situació conjuntural: la covid, el context

“La salut mental és una prioritat que impacta molt en joves i gent gran”

geopolític, la inflació... Per tant, el finançament s'ha d'abordar des del consens i la feina conjunta de totes les institucions.

En el seu discurs d'investidura va dir que vol “apropar la Diputació a la ciutadania”. Això ja li sentíem dir a presidents anteriors com Núria Marín, Marc Castells o Mercè Conesa, però la Diputació, conjuntament amb l'AMB, continua sent de les institucions més desconegudes per la ciutadania,

sobretot a l'àrea metropolitana. Què no s'està fent bé?

Per la mateixa naturalesa supramunicipal de la Diputació, aquesta qüestió és difícil. No és que els ciutadans no entenguin què fa la Diputació, és que moltes vegades tampoc entenen què fa la Generalitat o el mateix Estat. Els seus interlocutors naturals són els ajuntaments. Normalment, els ciutadans no entenen de competències; entenen de necessitats. I nosaltres entrem en contacte directe amb els ecosistemes locals, amb el teixit associatiu. Això és participació i proximitat. El rol de la Diputació es basa en la compliment, la col·laboració i el suport.

Tot això va en la línia de trencar la idea que la Diputació és només una ‘repartidora de diners’ per als ajuntaments, no?

No volem ser i no serem només una repartidora de diners. El paper de la Diputació és el de dotar de recursos necessaris els municipis que no els tenen perquè puguin implementar les polítiques públiques. De vegades, això significa recursos econòmics, però també recursos tècnics o d'altres tipus, com ara facilitar la interlocució amb altres nivells institucionals. ▶

“El finançament municipal s’ha d’abordar des del consens”

◀ Ara que reflexionem sobre com fer pedagogia perquè es conegui la tasca de la Diputació, potser una bona opció seria parlar del que preocupa més els ciutadans, com per exemple l’habitatge. Tot i que no és de la seva competència, la Diputació estarà al costat dels ajuntaments a l’hora d’aplicar la nova llei de regulació dels lloguers?

Estarem al costat dels ajuntaments sempre. Hem de veure com es desplega aquesta llei i com s’implemента. Respectarem l’autonomia local i els acompanyarem en les seves decisions. I, en tot cas, ja els acompanyem en el marc ampli de les polítiques d’habitatge. Aquest és un àmbit estratègic, i per això hem creat una nova àrea de govern, la d’Urbanisme i Habitatge.

Un altre dels principals neguits dels ciutadans és la sequera. Està preocupada per la situació que ens podem trobar d’aquí a poc temps? El PSC s’ha mostrat molt crític amb la gestió del Govern de la Generalitat al respecte...

En aquests moments és un dels problemes més greus que ha d’afrontar Catalunya. Continuarem reclamant que es facin les inversions acordades en el decret de sequera, per part de l’Agència Catalana de l’Aigua (ACA), tant hídriques com hidràuliques. Des de la Diputació estem a disposició, des de la lleialtat institu-

“Els ciutadans no entenen de competències; entenen de necessitats”

cional, per ajudar i sumar, per exemple, en aquelles inversions que han de fer els ajuntaments. Més enllà de les competències, estem a disposició dels municipis per ajudar.

La falta d’aigua està estretament relacionada amb el risc d’incendis. Tot i que som a l’hivern, ja hi ha hagut algun ensurt en forma de foc en alguns punts de la província. A l’àrea metropolitana preocupen espais com Collserola, des d’on avisen que un foc podria ser catastròfic. Estem prou preparats en cas que hi hagi un incendi en aquesta o qualsevol altra serra?

Hem de treballar per estar-ho. La Diputació té la responsabilitat de la gestió de 13 parcs naturals, i en aquesta responsabilitat estem ajudant els ajuntaments a fer franges

de prevenció, un element fonamental. A causa de la sequera, cal tenir al dia tant les franges com la gestió dels residus forestals. Tot el que ens toca i ens demanen els ajuntaments ho estem fent.

Ara que parlem de medi ambient, no li voldríem deixar de preguntar per l’ampliació de l’aeroport del Prat, perquè les veus que demanen reprendre el projecte creixen. Vostè i el seu partit també ho defensen, però també diu que aspira a combatre, des de la Diputació, els efectes del canvi climàtic, així com potenciar les infraestructures verdes. Sembla contradictori...

No ho és pas. Com a presidenta de la Diputació i alcaldessa d’un municipi, Sant Boi, que està dins de la zona aeroportuària, sempre hem dit que és necessari tenir una infraestructura de primer nivell que ajudi la connectivitat del país si no volem perdre el rol rellevant com a regió europea de primer ordre. Aquesta transformació ha de sorgir des d’una comissió mixta on siguin presents tots els agents que hi tenen a veure. El govern de l’Estat ha estat respectuós amb la posició del Govern i del territori. I sense consens, un tipus de transformació d’aquesta envergadura no es pot posar en marxa. Necessitem una gran infraestructura que sigui coherent amb la sostenibilitat.

I com s’ha de fer?

Per a això hi ha els experts i els agents que han de participar en aquesta comissió, amb una mirada integral. Jo crec que no podem renunciar ni a una cosa ni a l’altra.

Canviant de tema, a l’inici del mandat va posar la salut mental com un dels principals eixos del seu govern a la Diputació, sobretot pel que fa als joves. Aquest és un tema que coneix de primera mà, sent alcaldessa de Sant Boi, un referent en aquest àmbit. Com està aplicant el model de Sant Boi a la Diputació pel que fa a aquesta qüestió?

A l’anterior mandat vam implementar ajuts i projectes adreçats als ajuntaments perquè poguessin desplegar polítiques de suport per aconseguir el benestar emocional dels adolescents, però tenien una mirada covid. Hem de superar aquesta mirada i deixar clar que la salut mental és una prioritat que impacta de forma més important en determinats moments vitals, especialment a l’adolescència i en les persones grans que estan vivint situacions de solitud no desitjada.

Veure una dona presidint la Diputació no és pas nou. Vostè, de

fet, n’és la tercera. Quan va ser investida, va lloar el llegat de Mercè Conesa i de Núria Marín, les seves dues predecessores, i va situar la lluita per la igualtat entre homes i dones com una prioritat. Veient el que està passant últimament arreu de l’Estat, la preocupa que puguem anar enrere, en aquest sentit?

És un risc que sempre hem hagut d’assumir. En les últimes dècades hi ha hagut un avanç de les polítiques d’igualtat per desarticlar tota classe de discriminació. Però també hi ha hagut una gran ofensiva de pensaments populistes que no tenen la igualtat com a prioritat.

Una enquesta recent apunta que el 44% dels homes se senten discriminats per aquestes polítiques d’igualtat...

Perquè hi ha hagut missatges populistes que han traslladat la idea que les polítiques d’igualtat van en

“Mai hem d’oblidar la realitat quotidiana; estar al carrer”

contra dels homes. És un missatge políticament deliberat que ha calat en una part de la població. Això és una fal·làcia que no respon a la realitat. Ni s’ha perjudicat ni hi ha cap voluntat de perjudicar els homes.

Hem repassat tot un seguit de temes que requereixen dedicació. En aquest sentit, ja pot destinar tot el temps que voldria als dos càrrecs que ostenta?

M’he organitzat bastant bé. Per a mi, la ciutat de Sant Boi és una prioritat, però també el meu rol com a diputada i estar al servei dels municipis. Tinc sort, perquè tant en un lloc com en l’altre hi tinc grans equips, plurals i compromesos, que m’ajuden a complir els dos projectes. Estem complint. Estic complint.

Acabem tornant al discurs d’investidura, on va finalitzar dient que tenen “el deure de mirar sempre lluny i continuar treballant de prop”. Cap a on mira, a quatre anys vista? Quina serà l’empremta de Lluïsa Moret a la Diputació?

Pobre de mi [somriu]. Has de mantenir un equilibri entre l’estratègia i el fet quotidià. Mai hem d’oblidar la realitat quotidiana. Estar al carrer, amb la gent... Escoltar els problemes reals i les reivindicacions legítimes. ■

– Vostè defensa ampliar l’aeroport del Prat, però també aspira a combatre els efectes del canvi climàtic i a potenciar les infraestructures verdes. Sembla contradictori...

– No ho és pas. Necessitem una gran infraestructura que sigui coherent amb la sostenibilitat.

– I com s’ha de fer?

– Per a això ja hi ha els experts. Jo crec que no podem renunciar ni a una cosa ni a l’altra.

Desnonaments | 'Jo et cuidaré', un conte per acompanyar

L'Ajuntament, a través del Centre de Serveis Socials Raval Sud, ha publicat el conte *Jo et cuidaré*, escrit per Anna Manso i il·lustrat per Teresa Herrero. Està basat en històries reals de veïnes del Raval i vol ser una eina per acompanyar els infants que viuen un desnonament.

El carril bici a la plaça Catalunya: tres anys esperant i no es farà

- » El veïnat diu que s'ha incomplert un decret d'obligat compliment
- » El projecte es va aprovar als pressupostos participatius del 2021

URBANISME ▶ L'esperat carril bici de la plaça Catalunya no es farà. Ja han passat més de tres anys des que es va aprovar la mesura als pressupostos participatius de juliol de 2021, però el projecte mai s'ha arribat a materialitzar. La notícia la va anunciar la Xarxa Veïnal del Raval en un tuit que denunciava la manca d'arguments per part de l'Ajuntament. "Es tomba sense donar-nos alternatives, ni nou calendari", asseguraven. També afirmaven que la decisió "incompleix un Decret d'Alcaldia d'obligat compliment".

La Flora Muñoz, de la Xarxa Veïnal del Raval, explica que se senten "decebutos" tot i que confessa que "es veia venir". Muñoz critica que "no s'entén com des de l'anterior govern no va quedar tancat el projecte". En l'última reunió amb l'Ajuntament diu que "parlaven d'intencions, però sense cap mena de concreció".

Un ciclista circula pel carril bici. Foto: Ajuntament

Qüestiona la decisió perquè "ja hi havia un projecte, un calendari i un pressupost" pactat.

La tinent d'alcalde d'Urbanisme del passat govern municipal, Janet Sanz, dels comuns, va carregar contra el govern socialista: "A Barcelona, Collboni, l'únic alcalde progressista que apli-

ca les mesures de PP i Vox contra la bici". Davant les crítiques, el conseller de districte del PSC, Marc Martínez, va respondre dient que el projecte "sur de la lògica dels pressupostos participatius 2019-2023 perquè durant el mandat anterior van ser incapaços d'executar-se".

Collboni promet la reducció "dràstica" de pisos turístics

HABITATGE ▶ L'alcalde Jaume Collboni va prometre que, un cop es puguin revisar, la reducció de llicències de pisos turístics serà "dràstica" en zones com Ciutat Vella, marcades per la concentració d'habitatges d'ús turístic (HUT). Ho va fer durant una trobada amb la ministra d'Habitatge, Isabel Rodríguez.

L'alcalde va admetre que no es tractava d'un fet "immediat", ja que cal fer estudis d'impacte per delimitar quin és el nombre

màxim de pisos turístics que pot suportar una zona.

Per la seva banda, Isabel Rodríguez es va mostrar disposada a acompanyar els ajuntaments i les comunitats en la regulació de les HUT, i va explicar que un grup de treball amb diferents ministeris estudia què es pot fer a escala estatal en aquest àmbit.

L'Associació d'Apartaments Turístics de Barcelona s'ha ofert a Collboni per lluitar contra els pisos turístics il·legals.

La ministra d'Habitatge i l'alcalde, a l'Ajuntament. Foto: Blanca Blay/ACN

La basílica del Pi amb el mural 'Criança' d'Aryz exposat. Foto: Aryz

La fusió de l'art urbà i la religió

CULTURA ▶ L'església del Pi del barri Gòtic és notícia gràcies a l'obra d'art *Criança* del muralista Octavi Arrizabalaga, conegut popularment com a Aryz. I és que aquest enorme mural de 14 metres de llargada i 10 d'amplada va estar exposat des d'aquest passat juliol fins al desembre i representa l'acompanyament a una criatura fins que es pot valdre per ella mateixa.

Ara, la plataforma Street Art Cities, ha seleccionat l'obra com

una de les més destacades del 2023 a tot el món. Street Art Cities recull cada any una llista de les millors obres d'art urbà, sobretot relacionades amb el grafiti i, enguany ha escollit l'obra d'Aryz com una de les millors.

UN ENCÀRREC DE L'ESGLÉSIA

Durant el període que es va poder visitar el mural a la basílica del Pi van ser moltes les persones que es van acostar a veure el mural. Una obra que va ser una

col·laboració entre el centre especialitzat en art urbà de la ciutat B-Murals i l'església del Pi, que la va encarregar.

D'aquesta manera, *Criança* va ser la primera obra d'art urbà que va entrar en una església de la ciutat, fusionant així aquests dos móns. I és que la relació entre art i religió ha estat sempre molt estreta i l'obra d'Aryz va fer que l'altar major de l'església del Pi recuperés la presència d'art després de molts anys buida.

Home Homing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Ptege. Urset, 3

LA BOQUERIA pàg 9
Els comerciants demanen obrir les parades buides

ENTREVISTA pàg 6
Jaume Doncos (Casa Beethoven):
"A la Rambla han de tornar els veïns, les persones arrelades a l'espai"

línialaRambla

El diari de l'icònic indret barceloní Número 15 · Gener 2024 · linialarambla.cat

El nou paviment de la Rambla genera els primers dubtes

Les noves rajoles no s'assemblen a les previstes i Amics de la Rambla adverteix que s'embruten fàcilment pàg 9

Foto: Amics de la Rambla

Un canvi necessari

Un nou projecte busca potenciar el turisme cultural i urbà a la Rambla pàg 3

CULTURA pàg 10
La Rambla diu adeu a Colita: una Ramblista d'Honor emblemàtica

NOU ESTUDI pàg 8
Els turistes valoren bé la Rambla, amb matisos

EL LICEU pàg 10
El Concurs de Cant Tenor Viñas ja té guanyadors

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DÍAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**]
[**1H PARKING GRATUITA**]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Imatges del Tast a la Rambla, un taller floral a la Boqueria, un concert nadalenc i el Rambling. Fotos: Amics de la Rambla

La Rambla vol turisme urbà

» Amics de la Rambla ha presentat una proposta per recuperar la centralitat cultural del passeig
 » Es promouran activitats culturals per als barcelonins i es crearà un souvenir fet a Ciutat Vella

CULTURA ▶ L'associació Amics de la Rambla està decidida a aprofitar la remodelació del passeig per recuperar els visitants dels barris de Barcelona. Per aconseguir-ho, ha impulsat *La Rambla. Un nou model de Turisme Urbà*, una iniciativa de col·laboració públicoprivada que promourà activitats culturals dirigides precisament als ciutadans. L'objectiu és recuperar l'essència de la Rambla.

La proposta, liderada pels veïns i comerciants de l'entorn, compta amb el suport de l'Ajuntament i la involucració de GetYourGuide, un portal en línia que crea experiències de valor per als viatgers.

ESDEVENIMENTS CULTURALS
 Per portar a terme aquest objectiu, Amics de la Rambla pro-

posa mantenir i potenciar encara més el turisme urbà a partir dels models que s'ha demostrat que funcionen. Com el *Tast a la Rambla*, un esdeveniment gastronòmic que convoca cada mes de juny els barcelonins per descobrir l'oferta gastronòmica de Barcelona. O *La Rambla Vila del Llibre*, al juliol, un esdeveniment literari que aplega llibreries i editorials, xerrades i rutes guiades per descobrir la història del passeig. També, per descomptat, la *Festa del Roser*, la Festa Major de la Rambla, que enguany ha celebrat la 62 edició, o *Nadal a la Rambla*, que a banda de la il·luminació inclou un gran programa d'activitats.

L'última que s'ha posat en marxa és el *Rambling*, una activitat per tornar a descobrir la Rambla a partir de tres rutes vir-

tuals que es poden seguir mitjançant el dispositiu mòbil i que en la seva primera edició, al desembre, van comptar amb més de 700 participants de Barcelona i l'Àrea Metropolitana.

Totes aquestes activitats es mantindran en els anys vinents, i també moltes altres de caràcter puntual com *Vine a dibuixar la Rambla* o la *Desfilada de Catrinas*, per Tots Sants. I, a més, s'impulsaran nous esdeveniments perquè la Rambla tingui una agenda cultural pròpia.

SOUVENIRS DE PROXIMITAT
 Continuant amb la idea de recuperar l'essència de la Rambla, els promotors del pla volen crear un objecte de record, o sigui, un souvenir, creat i dissenyat al barri. Fins i tot produït aquí mateix. Fermín Villar, president

d'Amics de la Rambla, ho explica: "Tenim l'Escola Massanna i l'Escola Elisava, dues escoles de disseny i arts creatives de referència; tenim artesans i entitats del tercer sector, al Raval, capaces de produir-lo. I tenim comerços que volen col·laborar. Tenim tot el que cal". Aquest souvenir de proximitat no serà només per a turistes sinó que serà un emblema del barri. "Quan viatgem també podrem emportar-nos-el allà on anem, com un record propi del districte", sentència Villar.

Mentre es posa en marxa aquesta iniciativa, ja es troben en fase de producció les primeres unitats de la col·lecció *Pòsters de La Rambla*, una sèrie numerada d'obres d'art que volen recuperar l'encant del cartellisme vinculat a la ciutat.

TERRITORI RAMBLA

Entre molts altres projectes previstos en destaquem dos més, per la seva innovació. Per una banda, l'Observatori Rambla, un espai de reflexió, i de creació i difusió d'estudis al voltant de la Rambla que abordarà precisament com podem utilitzar el volum turístic per transformar la ciutat. I, per l'altra, Territori Rambla, un espai físic pensat per promoure la cultura i explicar la història i les tradicions i que tindrà també un vessant virtual a través de la col·laboració amb el portal GetYourGuide. L'espai, que es posarà en marxa durant aquest any, servirà per promoure el patrimoni i la cultura de la Rambla i per oferir experiències culturals, gastronòmiques o vivencials relacionades amb la Rambla i el seu entorn.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

Mirada pròpia

Tot recordant el pessebre de Sant Jaume

per Xavier Marcé, regidor de Cultura i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Aj. de Barcelona

En aquests moments de la jugada, que tants barcelonins s'entretinguin a debatre les virtuts del pessebre de la plaça de Sant Jaume és un senyal de bona salut ciutadana. No serà per manca de problemes més greus a la ciutat i al món que hom observi amb cert humor que treure uns minuts al desassossec de la vida quotidiana per discutir si el pessebre és prou modern o tradicional és francament encoratjador. Deixeu-me dir per començar que a mi m'ha agradat el pessebre d'enguany: ha estat prou tradicional per reconèixer-hi les essències icòniques de tota la vida i prou modern per no competir amb els que el mateix Ajuntament o les Associacions de Pessebristes munten al Monestir de Pedralbes, al Museu Marès, al Reial Cercle Artístic o en altres indrets de la ciutat.

Això dels pessebres és com una comèdia de Shakespeare: cada versió explica el mateix, però alhora són ben diferents. Afegim-hi que, de retruc, aquest fet remarca l'extraordinària vigència del dramaturg anglès. Malgrat tot, aquest any el pessebre no ha estat, dissortadament, el principal protagonista de la plaça de Sant Jaume i, en conseqüència, el tradicional debat que arrossega ha passat a un segon pla, víctima, segurament, de l'enorme quantitat d'elements nadalencs que han guarnit aquesta plaça tan nostrada.

Situats a la plaça, a la dreta, un arbre de Nadal, fas-

tuós regal de Mercabarna, amb una alçada de 15 metres. Al davant, a la façana de la Generalitat, una profusió de cartellats amb tota mena de reivindicacions tan adients per Nadal com per l'Onze de setembre o, ateses les circumstàncies, un dia qualsevol. Al darrere, a la façana de l'Ajuntament, una gran banda dedicada, ara sí, a les festes de Nadal. A l'esquerra, el pes-

El pessebre no ha estat el principal protagonista de la plaça de Sant Jaume

sebre, una escenografia signada per Ignasi Cristià, lleugerament inspirada en les antigues construccions napolitanes, que lluny de fugir d'estudi recull totes les peces del pessebre tradicional amb la mirada posada al segle XXI (res que no fessin en el seu moment els seus antics col·legues italians). De context, algun balcó i un àtic-terrasa il·luminats, no sé gaire bé si a propòsit de Nadal o simplement perquè fa bonic.

Tot plegat, una construcció exageradament carregada, mancada de guió i allunyada del que un espera trobar a la plaça més simbòlica de tota Barcelona. Efectivament, aquest any s'ha parlat poc del pes-

sebre potser perquè obligaria a parlar de tota la plaça i això requeria, sap greu dir-ho, un tractament especial. A més, hi ha hagut sort perquè ben bé s'hi haurien pogut afegir els ja tradicionals personatges que a hores fixes reclamen a crits, a un costat i l'altre de la plaça, els seus íntims desitjos reivindicatius disfressats de pastorets. O les múltiples manifestacions que dia si dia no es congreguen a la plaça haurien pogut tenir la idea de portar garlandes, un barret del Pare Noel o, en funció de la gravetat del tema, un ramat d'ovelles.

Cal dir que tot plegat ha estat casual, que ningú ho ha planificat, que ha estat una barra lliure a conseqüència, amb total seguretat, dels inevitables efectes benèvols d'aquesta època de l'any, circumstància que ens hem d'agrair i que alhora ens recorda que ens hem de reunir perquè això no acabi sent un mal precedent.

Atès que els estimats Reis Mags d'Orient no tenen cap ofici a la plaça de Sant Jaume i que són experts proveïdors de somnis i desitjos, hauria calgut demanar-los la funció –també nostrada– d'intermediació entre tots els que volem significar la plaça com el millor recordatori de Nadal a Barcelona perquè l'any vinent ens posem ràpidament d'acord i la convertim en el punt zero d'aquest moment tan estimat pels barcelonins.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@Liceu_cat

El mestre Josep Pons, nou director titular de la Deutschen Radio Philharmonie a partir de la temporada 2025/26. L'actual director titular del Liceu finalitzarà el seu contracte segons el previst, el juliol del 2026, alternant les dues institucions en la seva última temporada.

@PalauGuell

El Palau Güell romanàdrà tancat al públic fins al pròxim 29 de gener. Fins aleshores s'hi duran a terme diverses tasques de manteniment amb l'objectiu d'assegurar la conservació del monument, Patrimoni Mundial de la UNESCO des del 1984. Disculpeu les molèsties.

@ONCECatalunya

Visita de Fermín Villar, president d'Amics de la Rambla, i de Xavi Masip, gerent de l'associació, a ONCE Catalunya. Ha servit per conèixer, de primera mà, els serveis socials que ofereix el Grup Social ONCE i refermar el compromís per continuar treballant conjuntament.

@RafaBurgosBCN

Aquest vespre hem passejat per la Rambla en companyia de García Márquez, Sagarra, Lorca, Zambrano, Pitarra, Darío, Stendhal, George Sand o Hans Christian Andersen. Un univers literari en forma de recorregut gràcies als Amics de la Rambla i la col·laboració de CultRuta.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Mar Bermúdez i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montse-

ratí), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i branded content) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43220-2010

www.liniarxa.cat

Difusió controlada

Tribuna

El català com a eina de vertebració social

per Eva Baró, presidenta d'ERC Barcelona i regidora a l'Ajuntament

Foto: Pexels

L'arribada del 2024 ens porta la xifra dels més d'1,7 milions d'empadronats a Barcelona, una fita que no es veia en els darrers 34 anys. Per primera vegada, més del 25% dels habitants registrats provenen de nacionalitats estrangeres i han triat Barcelona com a centre del seu projecte vital, sigui a curt, mitjà o llarg termini. Aquest fenomen planteja diversos reptes relacionats amb la cohesió social, la identitat de la ciutat, la cultura i la integració. És imperatiu no permetre que la ciutat visqui alienada d'aquesta població novvinguda i, alhora, s'ha de treballar per integrar-los plenament en tot allò que representa l'orgull de ser barceloní.

Des de fa temps, s'ha propagat de forma malintencionada la difusió d'ideologies i discursos carregats d'odi davant aquest augment de la població immigrant. És crucial abordar aquest tema amb total contundència, ja que el racisme i l'odi cap als altres no tenen cabuda ni a Barcelona ni al nostre país. L'odi recent cap a criatures nascudes de pares estrangers el primer dia de l'any és una mostra de la manca d'humanitat dels qui fomenten aquests discursos.

És per això que, enmig de la complexitat d'aquesta situació, un dels reptes ineludibles és el de la llengua. Segons les dades de l'enquesta de serveis municipals de l'Ajuntament del 2023, el català es troba en el seu punt més baix dels darrers 35 anys a la nostra ciutat. Això obliga institucions, entitats i partits polítics a actuar de manera ur-

gent. Sovint no en som prou conscients, però la nostra llengua ha estat, és i ha de continuar sent una eina clau per a la pau i la cohesió social a Barcelona.

N'és un exemple palès el fet que el català, i especialment el model d'immersió lingüística, va ser vital per a la cohesió social durant les primeres onades migratòries de ciutadans procedents de diverses regions de l'estat espanyol durant la segona meitat del segle XX. Perseguim la màxima igualtat d'oportunitats per a tothom i creiem fermament que el català és un pilar fonamental per aconseguir-ho. És per això que institucions, entitats i partits polítics han de reaccionar amb celeritat per liderar un canvi en les dinàmiques que afavoreixin la creació de llaços entre els ciutadans, amb la llengua com a eix vertebrador.

Iniciatives com la campanya *No em canviïs la llengua* són crucials per promoure l'ús del català i fomentar que tota la nova població disposi d'una eina addicional per a una millor integració a la nostra societat. Això, juntament amb una inversió social i polítiques afins, és el camí per assegurar que conservem viva l'essència de la nostra ciutat. En definitiva, es tracta de considerar la població novvinguda com a part integrant, comunicant-nos amb ells en català i establint una àmplia xarxa comunitària per evitar que se sentin exclosos. Si ens tractem com a iguals, reconeixent les nostres diferències culturals i acceptant que, en el fons, tots som barcelonins, podrem afrontar amb èxit els reptes que ens proposem com a societat.

“

Perseguim la màxima igualtat d'oportunitats per a tothom i creiem fermament que el català és un pilar fonamental per aconseguir-ho

”

Flaixos

@teatrepoliorama: Hem estrenat #Winipeg, el vaixell de Neruda, que explica la història de més de 2.000 exiliats republicans, i al públic li ha encantat.

@BarcelonaOberta: Amics de la Rambla ha engegat iniciativa a la Rambla. Un nou model de turisme urbà que té com a objectiu que els veïns tornin al passeig.

@la_boqueria: És temporada de carxofes! Des del Mercat de la Boqueria recomanem escollir-les ben tendres, verdes i amb les fulles ben formades i apinyades.

El Jaume Doncos pare encara es deixa caure per la botiga, de tant en tant, però és el seu fill qui ha desafiat les noves tecnologies amb una botiga especialitzada de partitures que surt a totes les guies turístiques importants.

Foto: Línia La Rambla

“La personalitat de la Rambla no la fa el ciment, sinó les persones”

Jaume Doncos / Gerent de Casa Beethoven

Casa Beethoven és un dels comerços més antics que sobreviuen a la Rambla, un bon exemple del tipus de comerç cultural que es vol promoure amb la remodelació i un bon exemple de resistència, com reivindica el seu propietari, que ens rep en una rebotiga que és com una gran biblioteca musical.

Andreu Asensio
LA RAMBLA

Què cal fer per mantenir un negoci a la Rambla durant més de cent anys?

Si avui som aquí és per una sèrie de circumstàncies. La història de la botiga, el fet d'estar a la Rambla, les decisions de vida que hem pres... I la voluntat de resistència, és clar.

És cosa de resistència, oi?

Doncs sí, perquè la nostra és una feina maca i et permet estar amb músics, però has de ser-hi. Nosaltres passem gairebé dotze hores diàries a la botiga. Hem passat una guerra i una pandèmia, entre altres problemes, i som aquí perquè hem volgut resistir.

Té mèrit, perquè el negoci de la música ha canviat molt.

Ara són moments difícils perquè tenim un gran competidor que són les grans empreses de distribució i les noves tecnologies: internet, però també la distribució de fotocòpies. Tot això ens està destrossant molt a tots.

La remodelació de la Rambla és una oportunitat per a la cultura?

No ho sé. Quan vaig començar a la botiga, l'any 1977, la Rambla era viva perquè hi havia molts veïns i les botigues que hi havia reflectien el veïnatge. Vull dir que podies anar a la perruqueria o a comprar un paraigua. Totes les parades de flors estaven plenes. Però ara el problema que tenim és que hi ha pocs veïns i, per tant, han desaparegut les bo-

guers dels pisos. Arreglar la Rambla no farà que vingui més gent.

I què podem fer, llavors?

Si la Rambla tingués més personalitat sí que vindria la gent de Barcelona, però la personalitat no la fa el ciment, sinó les persones. I ara no en tenim. Cal que tornin els veïns, aquelles persones arrelades a l'espai, que s'estimen el país. Durant la pandèmia, la Rambla, sense turistes, estava més pelada que cap altre barri de Barcelona.

On han marxat tots aquells veïns que hi havia a la Rambla?

Suposo que han hagut de marxar. De tant en tant encara ve algú de casa i fa il·lusió veure aquelles cares amigues, però a la gent de Barcelona no li agrada baixar de la Gran Via cap aquí. L'últim cop que vaig veure un grup gran de barcelonins va ser els dies després de l'atemptat, quan tothom venia a veure què havia passat. Potser tornarà a passar això amb la remodelació, que la gent vindrà a veure la novetat.

Com a mínim vindran a la Rambla, doncs.

Són qüestions estètiques, però no

de fons. Potser Barcelona és això ara mateix, un escenari on tot és molt maco, però quan grates trobes de seguida gent que les passa magres per arribar a final de mes.

Què podem fer per ajudar els comerços emblemàtics?

Trobo injust que s'ajudi les botigues emblemàtiques. El fet que fa 144 que estiguem funcionant no ens fa millors que les botigues que porten vint anys o menys temps fins i tot. El que cal fer és evitar que arribin empreses que ho arrasin tot sense control.

Què vol dir?

El problema no és que un negoci tanqui. Tot s'acaba i tot comença. El que no podem admetre són els misteris, per dir-ho finament. Cal que hi hagi un control sobre aquestes em-

presas que paguen lloguers desorbitats i que fan augmentar els preus dels locals. La Generalitat i l'Ajuntament haurien de supervisar de quina manera aquestes empreses recuperen els diners per pagar aquests lloguers. I també haurien de controlar si paguen prou els treballadors. Que vingui qui vulgui a la Rambla, però amb drets i obligacions.

A vostè no li fa por que el supervisin les administracions?

Jo treballa dignament i m'és igual que em controlin. Si la gent prefeix comprar partitures a internet en lloc de venir a Casa Beethoven, no passa res. Els que venien carbó ja no existeixen, oi? És llei de vida. Però que sigui una conseqüència natural, no perquè la Rambla s'hagi convertit en Can Pitolet.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

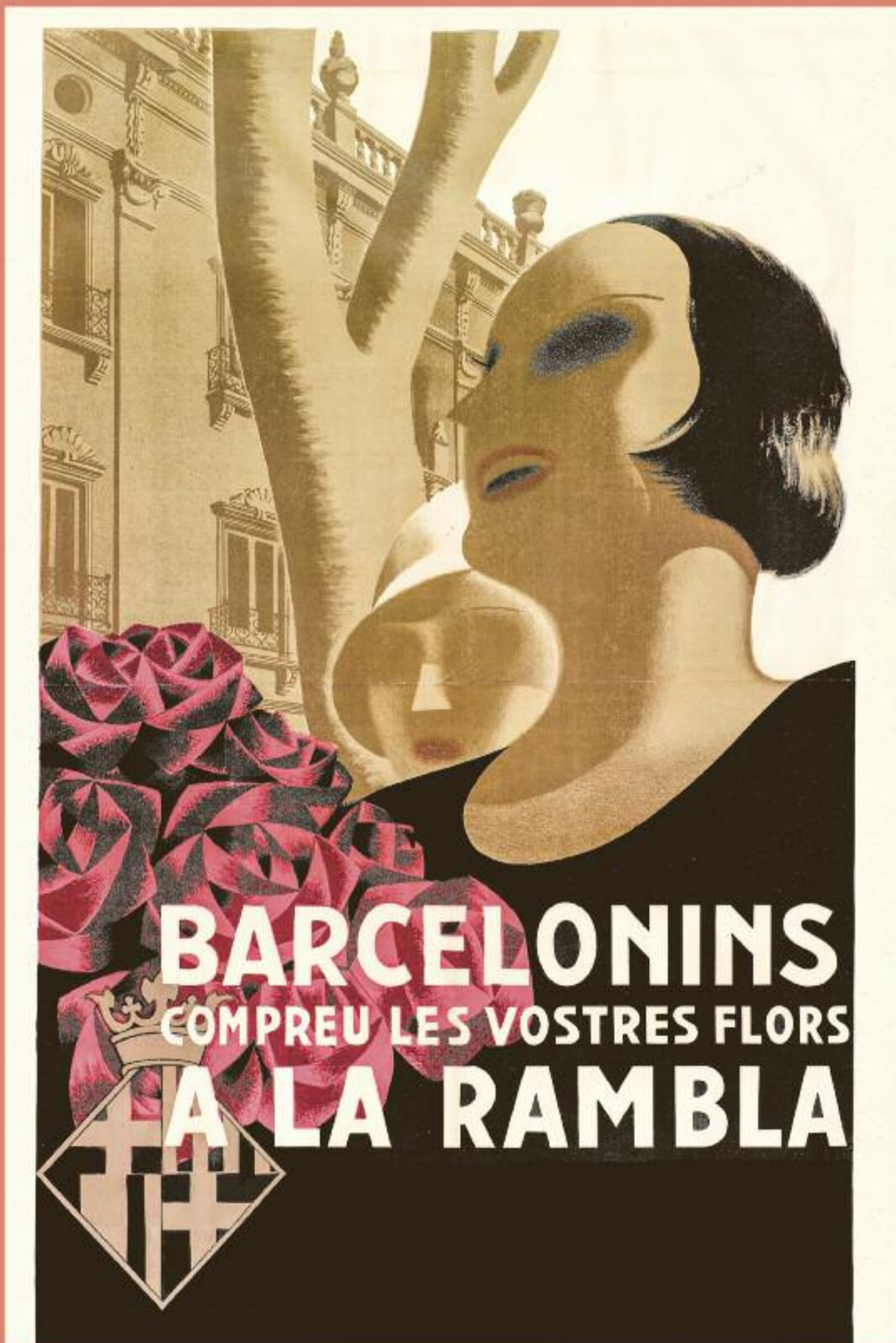

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

**CARTELL GUANYADOR DEL CONCURS ORGANITZAT PEL
PATRONAT DE LA RAMBLA DE LES FLORS L'ANY 1933
AUTOR: FULGENCI MARTINEZ SURROCA (CIEZA 1902 - BARCELONA 1967)**

Bones notes en turisme, amb matisos

» La Rambla, la plaça Catalunya i el passeig de Gràcia concentren la majoria d'opinions sobre la ciutat
 » Els turistes puntuen per sota de la mitjana l'allotjament, la restauració i els atractius de la Rambla

TURISME ▶ Els turistes puntuen Barcelona amb un 8,6 de mitjana, segons els resultats del Monitor de Reputació Turística Online, una eina estadística que ha revisat fins a 7,1 milions d'opinions sobre 19 recursos turístics recollides en les principals plataformes en línia. La puntuació és alta, però l'anàlisi de les dades revela una baixada d'alguns serveis a la Rambla, com l'allotjament, la restauració i, fins i tot, els atractius turístics, que perden pistonada respecte de la mitjana de la ciutat. Aquesta és la segona edició d'aquest informe, liderat per l'Observatori de Turisme de Barcelona i elaborat per Vivential Value.

Segons s'indica a les ressenyes, els turistes valoren especialment l'entorn de Ciutat Vella, sobretot el Barri Gòtic i Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, que són els dos únics espais de gran afluència que es mantenen per sobre de la mitjana.

Altres espais de gran afluència no tan ben valorats en aquest informe són la Rambla, la muntanya de Montjuïc, el Front Marítim, el Parc del Fòrum o Glòries, que han puntuat per sota pel que fa a l'allotjament, l'oferta i la qualitat de la restauració i els atractius en general.

CULTURA VERSUS SERVEIS

Per temàtica, els allotjaments i els restaurants, al conjunt de la ciutat, assoleixen una puntuació molt similar (8,25 i 8,27, respectivament), mentre que els atractius, un 58% dels quals són culturals, destaquen per una valoració propera al 9. De fet, 7 de cada 10 opinions a les plataformes analitzades qualifiquen d'excel·lents els recursos d'aquesta categoria. Respecte a l'últim informe, totes les categories milloren lleugerament, però la restauració ho fa per una centèsima. En general, els turistes valoren positivament la ubicació dels allotjaments i fins i tot la qua-

El Mercat de la Boqueria es manté al Top 10 dels punts més interessants. Foto: Línia La Rambla

litat del menjar, però critiquen el preu elevat.

Sorpren l'èxit dels atractius esportius, que són els més ben puntuats, amb un 9, conjuntament amb els culturals. En canvi, les platges de la ciutat i l'oci nocturn es queden en un 8,50 i un 8,29 respectivament.

LA BOQUERIA, AL TOP 10

Entre els punts d'interès de Barcelona que més opinions han generat a les xarxes en destaca un de la zona de la Rambla, el Mercat de la Boqueria, que figura en el quart lloc del Top 10 de llocs més comentats. Els altres són, per ordre, la Sagrada Família, el

Park Güell, el Camp Nou, el Mercat de la Boqueria, La Pedrera-Casa Milà, l'Arc de Triomf, i la Catedral de Barcelona. Entre tots aquests recursos concentren 1,7 milions de ressenyes publicades i obtenen una valoració superior a la mitjana, cosa que afavoreix a la nota final.

Miles de niños y niñas viven atrapados en las luces rojas de la explotación sexual que sufren sus madres.

Las luces rojas también atrapan a los más pequeños.

#rompeconlatrata

AYÚDANOS A LUCHAR
CONTRA LA TRATA DE PERSONAS

 **SONRISAS
DE BOMBAY**

HAZTE SOCIO/A
sonrisasdebombay.org

Dubtes pel nou paviment de la Rambla perquè s'embruta

REMODELACIÓ ▶ Les noves rajoles que s'estan col·locant a la Rambla s'assemblen molt poc a les que hi havia previstes, com a mínim a les que apareixien als renders que mostraven com quedaria el passeig després de la remodelació.

La polèmica ha saltat a la xarxa social X –antic Twitter–, on nombrosos usuaris s'han queixat que el nou paviment és gris, poc resistent a la brutícia i que està molt allunyat de les rajoles ocres i elegants que apareixien al projecte inicial.

EL PAVIMENT GENERA DEBAT

L'associació Amics de la Rambla va defensar a mitges el nou paviment, en una intervenció fa pocs dies a *betevé*. El president de l'entitat, Fermín Villar, va reconèixer en el programa que “els renders mai s'apropen a la realitat” i que sigui quin sigui el paviment que es posi a la Rambla “generarà molt de debat”. També va donar validesa al model de plataforma única proposat per l'Ajuntament: “Visualment, es busca la mateixa tonalitat des de la façana Gòtic fins a la façana Raval, que no hi hagi vorera, asfalt i enrajolat sinó una unitat per donar sensació d'amplitud”.

Una imatge del nou paviment instal·lat al passeig. Foto: Línia La Rambla

Villar va explicar que en el procés de debat sobre el futur paviment, des de l'associació van assumir una probable “pèrdua d'identitat”, però van prioritzar aspectes com el manteniment o la neteja. I això és precisament el que els preocupa, ara mateix. “L'estètica del paviment és subjectiva, però la porositat de la pedra sí que ens està alertant sobre alguna cosa. Ho estem veient a la Fonoria dels Canons, on unes màquines han deixat taques d'oli que el paviment absorbeix molt”, va advertir.

SEGUIMENT DE LES OBRES

Durant l'entrevista, Villar també es va referir al seguiment de les obres per part de l'Ajuntament, i va sentenciar que és “molt millorable”. Concretament, va denunciar que en la primera fase de les obres hi ha hagut “molta desinformació, molta descoordinació” a conseqüència d'una “deixadesa política que s'arrossega des de l'anterior mandat”. En aquest sentit, Villar va destacar positivament el govern actual, que “s'hi ha posat amb unes altres piles”.

Els botiguers de la Boqueria volen obrir les parades buides

MERCATS ▶ Salvador Capdevila, el president honorífic del Mercat de la Boqueria, confessava el mes passat a *Línia La Rambla* que els comerciants del mercat estaven preocupats pel nombre de parades tancades, que actualment són vint. Tot i la força de la marca, que es manté intacta en l'àmbit internacional, Capdevila advertia sobre la necessitat de canviar aquesta dinàmica negativa.

Amb aquest objectiu, a principis d'any els comerciants demanaven formalment a l'Ajuntament que faci tot el possible per reobrir aquestes parades i revitalitzar el recinte, tal com va publicar *La Vanguardia* i ha pogut confirmar, amb fonts del mateix Mercat de la Boqueria, *Línia La Rambla*.

CONCURS PÚBLIC

El primer que demanen els comerciants és que es posi en marxa un concurs públic per obrir les cinc parades que ocupen l'antic aparcament del recinte de la plaça Gardunya, que no han arribat a funcionar mai tot i que l'espai es va remodelar ja fa deu anys. La voluntat del mercat és que s'hi instal·lin terrasses amb degustació i que la part posterior del mercat sigui també porta d'entrada al recinte, com ho havia sigut històricament.

L'Ajuntament s'ha mostrat obert a parlar amb els comerciants i discutir un nou pla de futur, un pla diferent del que hi havia fins ara sobre la taula i que preveia esponjar el mercat i reduir el nombre de parades, com s'ha fet en altres recintes.

Els comerciants volen revitalitzar la plaça Gardunya. Foto: La Boqueria

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

La Rambla perd Colita, Ramblista d'Honor l'any 2018

CULTURA ▶ El 31 de desembre es va conèixer la mort de la fotògrafa Isabel Steva, coneguda artísticament amb el pseudònim Colita, a l'edat de 83 anys.

Figura destacada en l'àmbit del fotoperiodisme, especialment associada a l'escena de la *Gauche Divine*, va capturar moments crucials de la història de Barcelona i gràcies precisament a la seva vinculació amb la ciutat i amb la Rambla va ser nomenada Ramblista d'Honor el 2018.

FOTÒGRAFA AUTODIDACTA

Colita va iniciar la seva carrera autodidacta com a fotògrafa als anys seixanta, en ple franquisme, en un període en què l'expressió artística i el periodisme eren l'única arma davant la censura. Com a fotoperiodista, va fotografiar personalitats com Gabriel García Márquez, Joan Miró, Salvador Dalí, Orson Welles i Carmen Amaya, i va ser present en esdeveniments crucials de la història del país, com la tancada a Montserrat, la mort de Franco o manifestacions polítiques.

La consellera de Cultura, Natàlia Garriga, va lamentar la mort "d'una de les grans fotògrafes del nostre país" i va sentenciar que "la cultura catalana

Colita va rebre el Ramblista d'Honor el 2018. Foto: Amics de la Rambla

li deu molt, tant per la qualitat de la seva obra com per la representació del món cultural català: la *Gauche Divine*, la *Nova Cançó* i molt més".

RAMBLISTA D'HONOR

Amics de la Rambla és una de les moltes entitats que han mostrat públicament el seu dolor per la mort de Colita. L'any 2018, l'entitat li va entregar el guardó de Ramblista d'Honor en reconeixement a la seva trajectòria professional i al retrat que va fer de la ciutat i de la seva gent. Una

obra que es va publicar a revistes com *Siglo XX*, *Destino*, *Fotogramas*, *Interviú*, *Boccaccio*, *Primera Plana* o *Mundo Diario* i que, després, també va formar part de llibres i exposicions.

Colita també va rebre la Medalla al mèrit artístic de l'Ajuntament de Barcelona (1998), la Creu de Sant Jordi (2004) i el Premi FAD Sebastià Gasch (2008). El 2014 va rebre el Premio Nacional de Fotografía, al qual va renunciar en desacord amb la política cultural del govern espanyol.

El Liceu fitxarà els guanyadors del concurs Tenor Viñas

MÚSICA ▶ El Concurs Internacional de Cant Tenor Viñas, una de les competicions més importants del món per a joves talents lírics, ha proclamat la mezzosoprano brasilera Marcela Rahal, de 33 anys, i el tenor neozelandès Filipe Manu, de 30 anys, com a guanyadors *ex aequo* de la 61a edició del concurs, fundat el 1963.

Cadascun obtindrà 16.000 i un contracte a la Fundació Gran Teatre del Liceu per a les pròximes temporades. El Liceu és promotor del premi conjuntament amb la Fundació Puig.

DIVUIT FINALISTES

En paral·lel, també s'han atorgat premis importants als finalistes. El segon guardó, de 15.000 euros i ofert pel Grup Amics del Concurs Tenor Viñas, ha estat

per a la soprano russa Mira Alkhovik, de 26 anys, mentre que el tercer, d'11.000 euros, ofert per la mecenes Cristina Bertran Salvans, ha recaigut en la soprano portuguesa Sílvia Sequeira, de 31 anys. El quart premi, de 8.000 euros, ha sigut per al baix-baríton americà Christian Pursell, el cinquè, de 7.000 euros, per al baix-baríton del Regne Unit Osian Huskinson i el sisè, de 6.000 euros, per a la soprano italiana Sabrina Sanza.

Els divuit finalistes han estat elegits entre més de 500 participants de 56 països, i van actuar el 19 de gener a la prova final, que va tenir lloc al Liceu. El jurat del premi està compost pels directors artístics d'alguns dels teatres d'òpera més importants del món.

Foto de família dels guanyadors del Tenor Viñas. Foto: Liceu

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al

CENTRE

del Centre

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE
El Centre del Centre

fnac
SEPHORA
New Store Concept
URBAN OUTFITTERS
havaianas
Amorino
LACOSTE
SIDESTEP

HAVANNA
SANTALINI
STARBUCKE
LEASOUP
Hi Cream
JIMMY LION
NATURE

'Dones periodistes contra el masclisme': la nova gran exposició de l'Espai Línia

L'Espai Línia presenta l'exposició audiovisual *Dones periodistes contra el masclisme*, que reivindica el paper de les dones a les redaccions catalanes, des de la Renaixença fins a l'actualitat. A través dels retrats de les pioneres, les dones empoderades de la República, les resistentes durant el franquisme o els grans referents de la transició, la mostra fa evident la contínua lluita d'aquestes professionals per reivindicar el seu talent i la seva professió en un context marcadament masculista. La mostra s'inaugurarà oficialment al llarg d'aquest hivern, en un acte amb presència institucional, però ja es pot visitar gratuïtament fins a l'estiu a les instal·lacions de l'Espai Línia (carrer Girona, 52, de Barcelona).

Impulsada per l'Espai Línia i comissariada pel periodista Andreu Asensio i la dissenyadora gràfica Marga Moreno, *Dones periodistes contra el masclisme* és una aposta singular i atrevida pel periodisme en femení i per les dones oblidades en els grans llibres d'història del periodisme. "No es tracta de cap homeatge", diu Asensio, "sinó d'una reivindicació de la seva lluita i de la seva obra. Això és el que toca a hores d'ara". La lluita contra el masclisme és l'eix que recorre totes aquestes vides: "Algunes es van enfrontar directament al masclisme i altres van fer-ho indirectament, obrint-se pas en unes redaccions periodístiques fetes a la mida del patriarcat", afegeix Asensio.

LES PIONERES DEL PERIODISME CATALÀ

Dolors Monserdà, Maria Josepa Massanès i Carme Karr són les capdavanteres d'una generació, la de la Renaixença, que a mitjans del segle XIX reivindicava un sentit per a les dones més enllà de la família. "Moltes de les pioneres van haver de publicar articles reivindicatius en revistes de costura, que era l'únic lloc on les deixaven publicar", explica Asensio. Allà denunciaven les injustícies i les desigualtats que patien les treballadores i reivindicaven el vot de les dones. Fins que, molt a poc a poc, van saltar als mitjans de referència i a revistes com *Feminal*, primera publicació obertament feminista de Catalunya.

LA REPÚBLICA: LA GRAN OPORTUNITAT

L'arribada de la Segona República va significar un gran canvi per a les dones periodistes. Continuaven infrarepresentades, com mostra el cartell de l'exposició,

La mostra s'inaugurarà oficialment al llarg d'aquest hivern, però ja es pot visitar gratuïtament. Fotos: Joanna Chichelnitzky

amb la periodista Irene Polo rodejada completament per homes durant una roda de premsa, però durant els anys trenta podien ser protagonistes dels grans mitjans i fins i tot professionals de l'escriptura. Irene Polo, Rosa Maria Arquimbau o Anna Murià són les més conegudes, però l'exposició recupera també Anna Martínez Sagi, la primera directiva del Barça; María Luz Morales, primera directora de *La Vanguardia*, o les grans referències de la ràdio dels anys vint i trenta: Maria Sabater, Maria Cinta Balagué i Maria del Carme Nicolau.

LA GRAN DESFETA DE LA GUERRA CIVIL

L'any 1940, el 80% dels periodistes i les periodistes eren a l'exili, i l'única manera de treballar com a periodista era amb el permís del Movimiento. "Tot el que van guanyar les dones periodistes durant la República ho van perdre després de la Guerra Civil", explica el comissari. Lentament, i aprofitant les esclertes del règim, algunes dones com Maria Matilde Almendros, Joana Biarnés o Lidia Falcón van aconseguir brillar una mica enmig de la gran grisor del franquisme.

TRANSICIÓN, REVOLUCIÓN

La transició significa un esclat de llibertat, especialment per al periodisme en femení. Seria im-

possible condensar tot el que significa aquest període en una paret, així que Asensio ha optat, en aquest cas, per cinc retrats de dones que representen la lluita del periodisme en femení. Són Margarita Rivièra, Montserrat Roig, Maruja Torres, Montserrat Minobis i Olga Viza. Cadascuna d'elles reflecteix els canvis positius, però també les barreres que seguïen ben altes per a les professionals que volien competir amb els homes.

EL SEGLE XXI

Amb la maduresa democràtica, l'arribada del nou segle i l'eclosió d'Internet, les dones prenen cada cop més protagonisme, tot i que continuen sent víctimes del postureig, com es pot apreciar en un informe del col·lectiu #OnSón-LesDones que revela l'augment de veus femenines en el panorama periodístic durant el 8M en comparació amb la resta de l'any i com denuncia regularment l'Associació de Dones Periodistes. En aquest àmbit de l'exposició, al visitar se li planteja un repte: reconèixer en un mosaic de fotos un seguit de periodistes que hauríem de conèixer si tinguessin la visibilitat que tenen els seus companys de professió.

EL REpte DEL CIBERASSETJAMENT

L'última part de la mostra està de-

dicada als reptes actuals del periodisme. Tot i els considerables avenços, si mirem cap enrere, el sexisme, la manca d'igualtat d'oportunitats o la desigualtat de retribucions encara són molt presents a les redaccions. A aquestes barreres històriques se n'hi afegeixen d'altres encara més inquietants, "com el ciberassetjament que pateixen tantes professionals pel sol fet de ser dones que parlen sobre temes que molts homes encara consideren propietat seva", conclou Asensio.

GRAN EXPOSICIÓN GRÀFICA I AUDIOVISUAL

Dones periodistes contra el masclisme incorpora recursos i continguts gràfics i nous formats audiovisuals integrats en els 400 metres quadrats de l'Espai Línia amb l'objectiu de facilitar la visibilització de les dones periodistes i la seva feina. Els panells mostren gràficament, d'una manera molt visual, les professionals i les seves circumstàncies, i els vídeos complementen i amplien la informació gràfica. La voluntat d'aquests audiovisuals és, alhora, animar els visitants a aportar més noms de dones periodistes que s'hi puguin anar incorporant progressivament.

CICLE DE XERRADES

En paral·lel a l'exposició, l'Espai Línia acollirà un cicle de xerra-

des dedicat a les dones periodistes que abordarà temes clau entorn de l'exposició. Hi participaran joves periodistes que s'obren camí actualment, dones que han vist truncada o afectada la seva carrera per culpa del masclisme o la violència de gènere i dones que marquen tendència en aquest àmbit. Les xerrades s'emetraran en *streaming* pel nou canal *Espai Línia TV*, un projecte innovador per difondre continguts audiovisuals amb els valors de l'associació, així com per espailinia.cat.

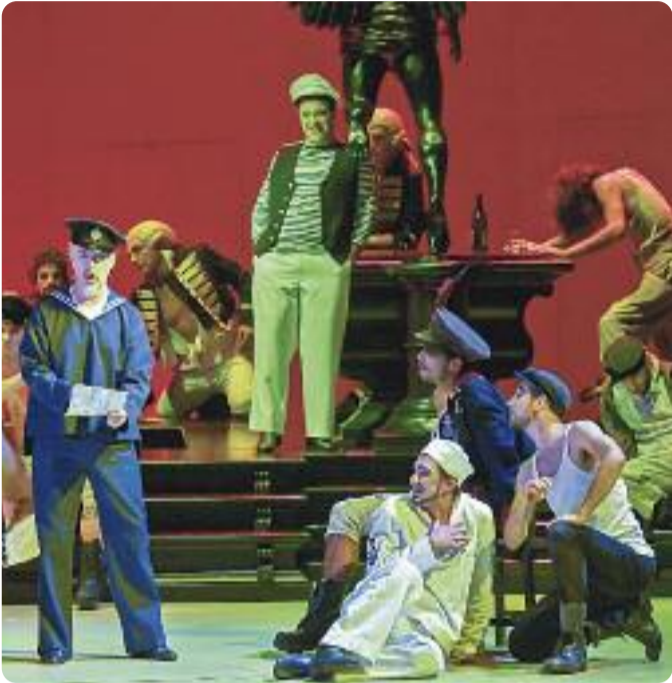
UN ESPAI OBERT A TOTHOM

► Espai Línia és el primer centre de comunicació de proximitat i compta amb el suport de la Secretaria de Mitjans de Comunicació i Difusió de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona. El local, ubicat al carrer Girona, 52, de Barcelona, disposa de 400 metres quadrats i està obert a tothom. A més d'exposicions de gran format, acull conferències i debats, i posa a disposició d'entitats i d'organitzacions, gratuïtament, una sala de conferències perfectament equipada.

Agenda

Nàutica | Retrats de Vaixells

Una exposició del Museu Marítim que mostra com han evolucionat al llarg de la història els retrats dels vaixells de la mà dels avenços tecnològics i dels canvis socials.

El Liceu recupera l'òpera més censurada de Giuseppe Verdi

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 Del 7 al 20 de febrer

Fins a dues vegades va haver de passar *Un ballo in maschera* per la censura. És el peatge que va haver de pagar Giuseppe Verdi, per estrenar l'any 1859 una òpera basada en fets reals, l'assassinat del rei Gustau III de Suècia. La història es va convertir en una de les obres principals de la trajectòria del compositor italià i deixa aflorar les passions romàntiques, l'amor impossible, l'odi, i el penediment amb el rerefons impactant d'un ball de màscares.

El director d'escena Graham Vick va morir pocs mesos abans de l'estrena d'aquesta producció. Jacopo Spirei presenta la versió definitiva de la posada en escena, que compta amb un impressionant elenc de veus líriques i la direcció del mestre Riccardo Frizza. L'escenografia, amb una premonitòria tomba que presideix l'escenari és la base per explicar el tràgic destí en què es mostren els turments dels protagonistes.
La Rambla, 51-59

Sobre les vulves

📍 Museu de l'Eròtica

🕒 A partir del 29 de gener

El Museu Eròtic acull la segona edició de *La exposición más coñazo del mundo*, una exposició lliure i multidisciplinària, formada per fotografies, pintures i dissenys en les quals els artistes interpreten una vulva, sigui de manera realista o abstracta, amb l'objectiu de normalitzar la imatge de la vagina.

La Rambla, 96

El món sense Europa

📍 Santa Mònica

🕒 Fins al 31 de gener

La possibilitat de no haver sigut és una exposició que aborda el procés i les conclusions d'*Anti-Futurisme Cimarrón*, el projecte que durant els últims mesos ha mostrat al Santa Mònica com hauria sigut el món si no hagués existit Europa, a partir de la proposta de les artistes Yuderlys Espinosa i Katia Sepúlveda.

La Rambla, 7

Niti i el Lleó

📍 Museu Marítim de Barcelona

🕒 03/02/2024 - 17:30 h

L'espectacle *Niti i el lleó, conte de l'Àfrica tropical* presenta el pirata Kim, que ens endinsa en el continent africà i els seus contes. Niti ens narra les peripècies d'un nen i un lleó que esdevenen germans per sempre. Un espectacle participatiu, engrescador, i amb un marcat sabor del continent africà.

Avinguda de les Drassanes, 1

'El pinzell de la Carne'

📍 Biblioteca Gòtic - Andreu Nin

🕒 07/02/2024 - 17:30 h

Aquesta sessió infantil és un petit homenatge a la Carne Solé Vendrell, una de les grans il·lustradores del país, i als seus dibuixos, que han acompanyat tants infants amb un gran repertori de contes i personatges, alegre i colorista: *El llop, el garrí, l'ànec i l'oca, Raspall, La lluna d'en Joan, En Benet i el seu roure...*

La Rambla, 30-32

Salvador Sobral

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 08/02/2024 - 20:00 h

El cantautor portuguès instal·lat a Barcelona estrena al Liceu *Timbre*, el seu quart àlbum d'estudi, amb onze cançons originals noves, deu escrites en col·laboració amb Leo Aldrey, que també signa la producció de l'àlbum. El disc s'ha anunciat com una acolorida paleta de timbres que disparen la claredat.

Petritxol, 5

Still life

📍 Sala Parés

🕒 Fins al 10 de febrer

Una bona ocasió de descobrir l'obra de l'artista Marcos Cárdenas. *Still life* mostra escenes hiperrealistes fent servir un estil net i depurat que aconsegueix sorprendre'ns pel detallisme, la profunditat i la vitalitat. Les seves escenes ens conviden a relaxar-nos en situacions quotidianes.

Petritxol, 5

Agenda

'Kirko', del Circ Raluy

📍 Circ Històric Raluy

🕒 Fins a l'11 de febrer

El Circ Històric Raluy ha estirat la temporada nadalenca fins a primer de febrer per donar temps a tothom a gaudir d'un espectacle de circ clàssic, *Kirko*. Des del seu naixement, la companyia ha mantingut l'essència de l'espectacle circense, convertint-se en un referent per a moltes generacions.

Moll de la Fusta

'Un olé a tiempo'

📍 Sala Tarantos

🕒 Fins a l'11 de febrer

El flamenc és un art basat en l'emoció. Els sentiments són a flor de pell en els diferents estils que s'interpreten i cada un d'ells té un *olé* a punt. L'objectiu d'aquesta proposta és despertar aquestes emocions i dur-les fins a l'èxtasi, fins al sentiment més pur, el moment en què es pronuncia el mot *olé*.

Plaça Reial, 17

Chamorro i Munné

📍 Jamboree

🕒 10/02/2024 - 19:00 h

Joan Chamorro continua presentant a músics forjats a la Sant Andreu Jazz Band. Ara és el torn de Koldo Munné que forma part del projecte que tenia vuit anys. D'aleshores ençà, ha gravat vint-i-vuit discos amb l'orquestra andreuca. El seu llenguatge està inspirat en músics com Lou Donaldson, Charlie Parker o Art Pepper.

Plaça Reial, 17

Super Bowl

📍 Hard Rock Cafè Barcelona

🕒 11/02/2024 - 23:00 h

Arriba una nova edició de l'esdeveniment esportiu que congrega més espectadors del món: la Super Bowl americana. Al Hard Rock Cafè ho celebren amb una gran festa per veure la final en un ambient genuïnament americà amb un menú especial, *cheer leaders*, sortejos, regals i molt d'esport.

Plaça Catalunya, 21

Blancaneu i els set nans

📍 Teatre Poliorama

🕒 De l'11 al 25 de febrer

Basada en el conte dels Germans Grimm, aquesta comèdia musical trenca amb els estereotips de gènere i transporta al públic a una història màgica que ha fascinat generacions i generacions dels més petits de casa. Amb més de 14.000 espectadors, ofereix una experiència encantadora per a tota la família.

La Rambla, 115

Fernand Deligny

📍 La Virreina Centre de la Imatge

🕒 Fins al 14 d'abril

Fernand Deligny, elogi de l'asil és una exposició que ens descobreix un pioner de l'educació. Mestre de nens inadaptats, va fundar els primers centres de prevenció de la delinqüència a Lilla i va fundar una associació per al tractament gratuït de joves delinqüents i psicòtics, La Grande Cordée.

La Rambla, 99

Sílvia Abril i Lluís Villanueva esperen Mr. Bojangles al Poliorama

📍 Teatre Poliorama

🕒 Del 2 de febrer al 24 de març

Paco Mir dirigeix Sílvia Abril, Lluís Villanueva i Lua Amat a *Esperant Mr. Bojangles*, una divertida comèdia de Victoire Berger que explica la història d'una parella que s'estima com mai no s'havia estimat ningú, literalment, perquè s'estimen d'una manera tant esbojarrada i estranya com meravellosa. Una família tan tendra i ingènua que viu sense posar-se límits.

El pare és escriptor, oficialment, tot i que fa les feines més curioses i té el costum de rebatejar cada dia la seva dona amb un nom diferent. Ella, la mare, interpretada per la Sílvia Abril, és explosiva i impredecible, però el seu caràcter excèntric comença a derivar en un

trastorn mental que, a través de mentides piadoses, el pare intentarà endolcir davant la seva jove filla.

A través dels ulls d'aquesta família esbojarrada, serem testimonis de l'amor incondicional, els abismes de la bogeria i el poder de la ficció, perquè quan la realitat és trista i avorrida, el millor és inventar una bona història. I, en aquest cas, una història delirantment divertida i delicadament emotiva.

Pel que fa al *Bojangles* del títol, és el protagonista de la cançó de Nina Simone que serveix de banda sonora per a aquesta història.

La Rambla, 115

ESTILS DE VIDA

Croada contra els greixos trans

Foto: Freepik

📍 NUTRICIÓ

Totes les dietes, especialment les adreçades als infants, fan èmfasi en la necessitat de suprimir o reduir el consum de greixos trans, uns elements que, en contra del que molts es pensen, també podem trobar en aliments naturals. Precisament per la seva gairebé omnipresència en els menús, cal reduir-ne la ingesta global. Però fer-ho exigeix prendre'ns molt seriosament el que mengem.

Segons els experts, hi ha dues fonts principals d'àcids greixos trans. La natural prové de l'organisme dels animals rumugadors com les vaques, les ovelles o les cabres, i l'absorbim en forma de llet, crema o mantega, però representa amb prou feines un 5%. El més preocupant és l'artificial, que s'origina per un procés d'hidrogenació parcial dels olis vegetals amb l'objectiu de millorar el gust, la textura i la durabilitat dels aliments precuinats, la brioixeria industrial, els gelats, els *snacks* o els batuts.

Un cop consumits els greixos trans, tenen dos efectes en el nostre organisme. Per una banda, augmenten els nivells de colesterol total i dupliquen el colesterol LDL, conegut com a colesterol dolent. Per l'altra, augmenten els triglicèrids en sang i incrementen el risc d'una malaltia cardiovascular.

Les claus

PROCESSATS

Els greixos trans estan presents en els aliments precuinats, la brioixeria industrial, els *snacks*, els batuts i els gelats

COLESTEROL

El primer efecte és que augmenten els nivells de colesterol total i multipliquen per dos els de colesterol dolent

TRIGLICÈRIDS

Un cop absorbits, també augmenten els nivells de triglicèrids en sang i causen malalties cardiovasculars

ELIMINACIÓ

L'any 2018, l'Organització Mundial de la Salut va demanar que s'eliminassin en la producció industrial d'aliments

Foto: Freepik

Identificar-los
amb **XIP** i **XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.

Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.

Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENÍS

Carrer Netzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (5€ IVA *incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Alt. client 900 104 971 donatius@cruzrojaca. Pol. Prot. dades:
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

Els hotels catalans van tancar el 2023 rebent 1.159.905 turistes, segons les dades de Conjuntura Turística Hotelera publicades per l'Institut Nacional d'Estadística, un 6,98% més que el mes de desembre de 2022. Destaca que gairebé el 70% de l'ocupació es va centrar a Barcelona.

Tancar diumenge: útil o "ridícul"?

- » Barcelona Oberta presenta dades que mostren els grans beneficis d'obrir els comerços en diumenge
- » Barcelona Comerç critica que els beneficis no són per a tothom i que es perjudica el comerç de barri

Mar Bermúdez
CIUTAT VELLA

Els comerciants de la ciutat estan dividits entre els qui defensen obrir tots els diumenges de l'any i els qui no.

El passat 24 de gener l'associació de comerciants Barcelona Oberta, favorable a l'obertura dels comerços en diumenge, va presentar un estudi que assegura que la ciutat va facturar 306 milions d'euros de vendes en els diumenges festius de 2023, xifra que suposa un 9,5% d'augment de la facturació dels comerços.

L'informe analitza l'impacte positiu que ha tingut en l'economia de la ciutat que els comerços de l'anomenada Zona de Gran Afluència Turística (ZGAT) obrissin tots els diumenges de maig a setembre, una mesura pactada fa dos anys.

Amb les dades en mà, el pre-

sident de Barcelona Oberta, Gabriel Jené, sentenciava que "sembla ridícul que els diumenges de la Copa Amèrica el comerç estigui tancat, cal ampliar horaris per no perdre oportunitats econòmiques". També va expressar que hi ha "marge per fer créixer

"A les ciutats d'Europa on hi ha flexibilitat horària, el comerç local ha desaparegut"

la marca Barcelona, per oferir aquesta experiència global —shopping, oci-cultura i restauració— a residents i visitants". Segons les dades, els turistes van gastar, de mitjana, el doble que els residents en restauració.

"Cal apostar per continuar obrint i per obrir tot l'any. Barcelona s'ha quedat sola en la gran cursa de les ciutats que

El Portal de l'Àngel ple de gent comprant. Foto: Jordi Bataller/ACN

obren els comerços en diumenge", va afirmar Jené.

Els comerços de Barcelona Oberta tenen ara una eina de pressió per aconseguir l'obertura en diumenge durant tots els caps de setmana de l'any.

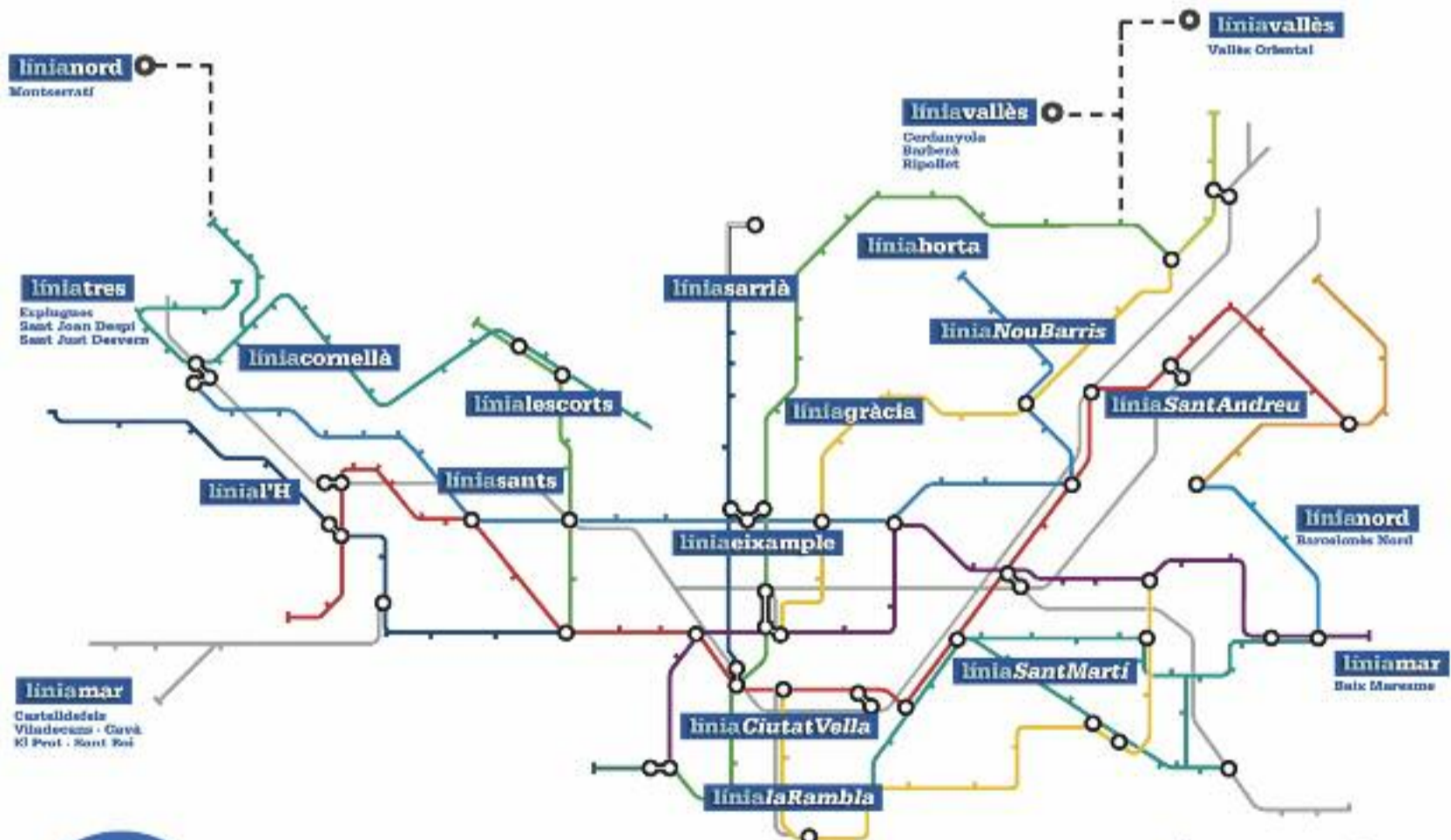
LA CARA B DE LA MONEDA

Barcelona Comerç és a l'altra banda del debat. És l'associació

de comerciants dels eixos que no són al centre de la ciutat i la seva visió és força diferent.

Pròsper Puig, el president de l'entitat, convida a "preguntar-se exactament a qui beneficia" la mesura. "Ja obrim 31 festius, és l'acord a què vam arribar per als pròxims quatre anys i és suficient", afirma. També exposa que "a les ciutats

d'Europa on hi ha flexibilitat horària, el comerç local ha desaparegut", i es qüestiona si és aquest el model de ciutat desitjat. Assegura que "Barcelona no és una ciutat tancada", com s'ha plantejat perquè les botigues de conveniència, els comerços annexos a benzineres i els serveis de barri, entre altres, tenen ja horari d'obertura lliure.

línia el diari metropolità

20 edicions de proximitat
Districtes de Barcelona - L'Hospitalet
Barcelonès Nord - Baix Llobregat
Baix Maresme - Vallès
liniatarxa.cat

Vols anunciar-te?

686 429 517

grup comunicació21

publicitat@comunicacio21.com

L'Ajuntament de Barcelona va substituir el nom de la plaça d'Antonio López pel de plaça d'Idrissa Diallo el 2022. Foto: Ajuntament de Barcelona

Els noms dels carrers sovint aixequen polseguera. Semblaria que batejar com a Floquet de Neu un carrer de Barcelona no hauria de ser gens problemàtic. Malgrat això, quan el passat mes de desembre el Partit Popular ho va proposar, els comuns, tot i no veure-ho amb mals ulls, van ferhi esmenes. La formació liderada per Ada Colau demanava “deixar de blanquejar la Barcelona colonial” i explicar que “el goril·la albi va ser robat amb finançament de l'Ajuntament”.

Va passar una història similar quan el novembre es va anunciar que es dedicaria un mirador, a la plaça de les Glòries, a Freddie Mercury i Montserrat Caballé. En aquella ocasió era el periodista cultural vinculat a l'òrbita de la CUP Jordi Garrigós qui va lamentar, via xarxes, que mentre s'honra el cantant britànic, el *rumbero* Peret no té el seu homenatge a Barcelona.

En realitat, la lluita perquè els carrers portin els noms que a un partit o a un altre li agraden no és menor. Segons l'historiador Rafa Burgos, els noms dels carrers són “una de les eines més utilitzades pels diferents governs a l'hora d'establir o de plasmar una determinada ideologia, agafant fets o personatges afins”. No resulta estrany, doncs, que ara el govern socialista advoqui per posar en valor el passat olímpic i postfranquista de la ciutat, quan el seu poder era omnímode.

Si cadascú anomenés els carrers com volgués, però, la sang arribaria al riu. Per això a Barcelona existeix una comissió que s'encarrega de decidir-ho: la Ponència de Nomenclàtor. Com funciona? Com es bateja un carrer? No tothom pot tenir la sort que el seu nom aparegui imprès en marbre. Segons indica el consistori, qualsevol persona, entitat o el mateix Ajuntament poden proposar nous noms de carrers o de places. Un cop feta la proposta, és la ponència, que actualment està presidida per la socialista Raquel Gil i que compta amb 16 integrants, qui la debat per més tard elevar la seva decisió a l'alcalde perquè l'aprovi. “Per poder dedicar un carrer a un personatge, han d'haver passat cinc anys, com a mínim, des de la seva mort”, assenyalen. “L'única excepció a aquesta norma és que en vida se li hagués atorgat la Medalla d'Or de la Ciutat”, afegixen.

CARRERS DEL RÈGIM

“La plaça Francesc Macià, l'antiga Calvo Sotelo”. Abans era més comú sentir com la gent gran feia servir aquesta expressió. L'enclavament situat a la Diagonal és un exemple clar de com els diferents règims polítics utilitzen els noms dels carrers per imposar el seu imaginari. El 1932, la plaça es va batejar com a plaça d'Alcalá Zamora, en honor a l'expresident de la Segona República Espanyola. El 1936 es va passar a dir plaça dels

Els noms (dels carrers) fan la cosa

Qualsevol nou règim intenta canviar els noms dels carrers i de les places.

Què amaga el nomenclàtor de Barcelona? A quina mena d'històries fa referència? En aquest reportatge analitzem com ha evolucionat la manera com s'han batejat i rebatejat els carrers per entendre com era, és i vol ser la ciutat.

Germans Badia, per recordar Josep i Miquel Badia. El 1939 va tornar a canviar de nom per anomenar-se Calvo Sotelo, el polític espanyol fundador de la coalició monàrquica Bloque Nacional. Finalment, amb la restauració de la democràcia, la plaça va acabar dient-se Francesc Macià.

“Els carrers van canviar molt amb la Segona República, i amb la dictadura, tornem-hi”, diu Burgos. Poc temps després que l'exercit sublevat ocupés Barcelona,

La Vanguardia anunciava el següent: “*Serán borrados los nombres de indeseables y de extranjeros dados por los rojos a calles y plazas, restableciéndose los tradicionales y proponiéndose los de heroes y mártires de la Patria*”.

En part, un dels moments més importants pel que fa a la modificació del nomenclàtor va ser durant la Transició. En el cas de l'Hospitalet, per exemple, la democràcia va permetre canviar els noms de molts carrers i places que

havien estat rebatejats o castellnitzats amb la dictadura. Malgrat això, encara ara queden vestigis d'aquells temps foscos. El periodista del *Línia* Francisco Javier Rodríguez recordava, en un reportatge a la *Directa* el 2013, el cas del carrer Belchite, que tot i que podria semblar que fa referència a la població aragonesa en realitat es diu així en honor a la batalla del 1937 a l'Aragó que va perdre el front democràtic. Sigui com sigui, canviar noms avui dia no té gaire

bona acollida, ja que suposa que els veïns hagin de canviar les escriptures dels seus habitatges, la seva adreça postal o el seu DNI.

FEMINITZANT ELS CARRERS

Més enllà de l'actualització del nomenclàtor que es va produir durant la Transició, un dels canvis més significatius ha estat el que té a veure amb el feminisme. A la metròpoli, els noms de carrers i de places dedicats a dones són ben pocs. Dades de l'Institut Català de

El primer carrer

● Competint amb l'obsessió humana per batejar-ho tot, hi ha la necessitat que tenim de saber què va ser el primer. En podríem dir ordre. Si guai com sigui, determinar quin va ser el primer carrer amb nom a Barcelona, segons l'historiador i periodista Rafa Burgos, "és molt difícil de dir". "L'únic que sabem del cert és que devia ser a l'actual barri Gòtic", apunta per afegir que els primers noms "corresponien a algun personatge o família il·lustre de Barcelona". "Es tractaria de carrers com Lleó o la plaça de Sant Just, de la que

La Vanguardia, Mask assenyalava que la gent es guiava "perquè les ciutats eren molt riques en senyals visuals i sensorials, i els romans es movien per punts de referència com botigues, estàtues, edificis, arcs i també guiats per olors, vistes i sabors". Tanmateix, en paraules de Burgos, "el primer intent seriós de senyalitzar els carrers de Barcelona data del 1770". Eren unes senzilles rajoles on constava "el nom del carrer o d'un edifici notable, normalment religiós".

La història dels noms dels carrers donaria un tomb definitiu a mitjans

"El primer intent seriós de senyalitzar els carrers de Barcelona data del 1770, amb unes senzilles rajoles on constava el nom del carrer o d'un edifici notable"

ja es tenen notícies el segle IX", detalla l'expert.

Aleshores, com es guiaven els habitants de Barcelona? El mateix Burgos explica que "la gent s'orientava pels escuts de les façanes, en el cas de les famílies nobles, o pels rètols dels comerciants". El problema de tot això era que hi havia molta gent que no sabia llegir, i per això els comerços comptaven amb un dibuix de l'objecte que treballaven: sabates, tisores, cordes... És el mateix sistema que feien servir els romans. Segons Deirdre Mask, autora del llibre *El callejero* (Capitán Swing), on explica l'origen dels noms dels carrers, a l'antiga Roma no hi havia adreces. En una entrevista a

del segle XIX. "El 1847 van començar a expandir-se les plaques de marbre amb lletres de bronze que encara podem veure a Ciutat Vella i que identifiquen el districte, el barri i el nom del carrer", relata Burgos.

Tot això ens demostra que la realitat que vivim avui dia, amb uns carrers perfectament senyalitzats, és relativament nova i, caldria afegir-hi, nostra. De fet, al Japó els carrers no se senyalitzen. Allà el nomenclàtor està fet amb números –com en algunes ciutats estatunidenques– que es refereixen al districte, la mançana i l'edifici. Un sistema complicat pel qual, gràcies als telèfons intel·ligents, ja no cal patir.

les Dones assenyalen que a tota la regió només hi ha un 4,9% del nomenclàtor dedicat a elles. En canvi, ells tenen el 28% dels carrers i places. "Això sorgeix d'una societat masculina, androcèntrica i patriarcal on les figures femenines han estat oblidades, encara que hagin tingut molta presència a l'àmbit públic", explica Blanca Valdivia, del col·lectiu d'urbanisme feminista Punt 6. "Passa el mateix amb les escultures i amb allò que s'ha considerat patrimoni i allò que no: per què un edifici militar ho és i un safareig no?", reflexiona.

Diu la frase popularment atribuïda al filòsof George Steiner que "el que no s'anomena no existeix". En el cas dels carrers i de les dones passa el mateix. "No crec que la manca de visibilitat sigui violència, però les llavors de la violència masculina estan molt arrelades a aquesta manca de visibilitat", afirma Valdivia. "Quan parlem d'un entorn segur cal visibilitat, i no només ha de ser física en forma d'il·luminació, sinó també simbòlica". Per a l'experta, que hi hagi carrers que duen noms de dones afavoreix l'apropiació dels espais per part d'elles. "Ajuda a fer-nos la sensació que l'espai públic també és nostre", assevera

per afegir que "la nomenclatura és una oportunitat de visibilitzar o de donar veu a històries molt importants de les nostres ciutats".

En aquest sentit, tot i que reconeix que en els darrers 20 anys aquesta situació s'ha posat sobre la taula i cada vegada hi ha més noms de dones a l'espai públic, alerta que "queda camí per recórrer". "Si mirem els noms de dones dels nostres carrers, veiem que, en realitat, hi ha moltes verges, reines i figures de la burgesia".

També ho reconeix Burgos, que afirma que "ja des de fa anys hi ha un intent encertat de compensar la manca de noms de dones en el nomenclàtor de Barcelona, on no arriben ni al 10% del total". En la mateixa línia, l'historiador assenyalava que també hi ha una voluntat de tornar a posar als carrers els seus noms originals, com per exemple el canvi de nom del carrer Príncep d'Astúries, a Gràcia, pel de Riera de Cassoles o la rebatejada plaça del Cinc d'Oros, a l'encreuament entre la Diagonal i el passeig de Gràcia.

URBANISME RACISTA

Qui va ser el general Prim? Qui era Pizarro? I el coronel Sanfeliu? Per què és famosa la família Xifré? Totes aquestes figures tenen el seu

"No crec que la manca de noms de carrers de dones sigui violència, però les llavors de la violència masculina estan molt arrelades a aquesta manca de visibilitat", diu Valdivia

"El desenvolupament de la Barcelona moderna, com per exemple l'Eixample, està relacionada amb l'explotació de les colònies d'ultramar", recorda Changue

carrer o plaça a la ciutat de Barcelona. Si amb el franquisme encara és fàcil identificar l'horror que la dictadura va suposar, amb altres períodes foscos de la història de la capital catalana la qüestió és més difícil. És el cas del colonialisme dels segles XVIII, XIX i XX, amb Catalunya com a enclavament destacat. Així ho explica la diputada de la CUP Basha Changue, que assenyalava que la ciutat està plena d'elements que fan referència a l'espoli de la metròpoli envers les colònies. Un exemple poc conegut i força evident és el Moll de la Fusta, que es va començar a anomenar així en referència a la gran quantitat de troncs que s'hi apilaven procedents de Guinea Equatorial.

No és ni de lluny l'únic cas. De fet, a la mateixa Generalitat, lamenta Changue, hi ha elements a les façanes que representen "persones esclavitzades". La diputada considera que, en gran part, "el desenvolupament de la Barcelona moderna, com per exemple la construcció de l'Eixample, està relacionada amb l'explotació de les colònies d'ultramar".

Si pel que fa a les dones la manca de carrers és el problema més gran, en aquest cas ens trobem una altra situació. "Quan ets

una persona racialitzada, bé perquè ets descendent d'aquest espoli i colonització i la teva família es va veure desplaçada o bé perquè ets del sud global, i veus aquests elements presents sense resignificar, sense informació i ocupant l'espai públic, el missatge és que Barcelona no et vol", critica Changue. "S'enalteix i se celebra allò que et genera dolor i violència", lamenta.

És per tot això que defensa una reparació de la memòria històrica donant noms de carrers a persones no blanques, però també substituïnt els d'aquells personatges que van ser clau en el colonialisme. El cas de l'antiga plaça d'Antonio López, un patrici barceloní enriquit el segle XIX amb el tràfic d'esclaus, és paradigmàtic. El nom de l'enclavament a Ciutat Vella va ser substituït el 2022 pel de plaça d'Idrissa Diallo, un guineà que el desembre del 2011 va ser detingut a Melilla després de saltar la tanca i que va morir dues setmanes després en un CIE per una insuficiència respiratòria.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Cultura de Barri

Serveis | Conciliar la vida cultural

La Xarxa de Centres Cívics i la de biblioteques han creat un servei de cangur per facilitar l'assistència a esdeveniments culturals. Es diu Concilia Cultura i cal demanar cita.

La família centra el Pantalla Barcelona

CINEMA ▶ L'onzena edició del cicle Pantalla Barcelona està portant a 12 centres cívics de la ciutat una setantena de projeccions de pel·lícules locals i internacionals aclamades per la crítica i pel públic. El cicle, que va arrencar l'octubre passat i finalitzarà el març, sobrevola una temàtica que ens és molt familiar. I mai millor dit, perquè el Pantalla Barcelona posa el focus sobre les tipologies de família i la maternitat.

I és que actualment estan havent-hi canvis en els models familiars, sovint convivint estructures tradicionals amb d'altres de més diverses. La societat sap acollir aquesta diversitat? Aquesta és la pregunta que es fa el cicle cinematogràfic i que pretén respondre, o almenys portar a reflexionar els espectadors, a través d'una cartellera de pel·lícules que ha anat projectant els últims mesos i que ho continuarà fent fins al març.

Entre altres, destaquen títols com *Maixabel*, protagonitzada per Blanca Portillo i dirigida per Iciar Bollain; *Cinco Lobitos*, l'últim èxit d'Alauda Ruiz de Azúa, amb Laia Costa com a estrella principal; o bé *En los márgenes*, del director Juan Diego Botto, que compta, entre el seu repartiment, amb noms com Penélope Cruz i Luis Tosar.

També s'estan projectant pel·lícules com *Una familia perfectamente normal*, de Malou Reyman; *Coda*, de Sian Heder, o *Aftersun*, de Charlotte Wells, entre altres films.

El cicle és organitzat per l'Institut de Cultura de Barcelona, que agraeix la col·laboració del Festival Inclús i d'Alzheimer Catalunya Fundació. Aquesta activitat és oberta a tots els ciutadans i és gratuïta, a més d'estar acompanyada d'altres actes que complementen el cicle cinematogràfic.

L'Editorial Joventut rep la Medalla d'Or de l'Ajuntament

HOMENATGE ▶ “Ha estat una cloenda molt emotiva per a un any amb molts reconeixements”. No hi ha millor manera de valorar l'acte d'entrega de la Medalla d'Or al Mèrit Cultural que l'Ajuntament va fer dilluns dia 11 de desembre a l'Editorial Joventut, fundada fa un segle a Barcelona.

Així ho comenta Lluís Zendera, gerent i net del fundador d'aquesta empresa familiar, amb seu al carrer Provença, famosa per ser qui edita la sèrie de *Les aventures de Tintín* a Espanya. De fet, és l'única editorial del món que les edita fora del segell Casterman.

“Ha estat una cloenda molt emotiva per a un any amb molts reconeixements”, afirma Lluís Zendera

Ara bé, Joventut no és només Tintín. “Sempre ens ha donat molta notorietat, però no és tot el que fem”, reivindica Zendera. No és per a menys, atès que actualment l'Editorial Joventut és present a més de 40 països i té distribució a Amèrica Llatina i els Estats Units. Des dels seus inicis, l'editorial va treballar amb autors com Josep Maria Folch i Torres, Josep Carner o Carles Riba, així com il·lustradores com Lola Anglada i el dibuixant Joan Junceda, entre molts altres.

Per celebrar els seus 100 anys, l'Ajuntament ha elaborat un catàleg del centenari de l'editorial, mentre que la biblioteca Jaume Fuster ha acollit recentment una mostra sobre la història del segell barceloní.

Humor per pair els canvis a 'Últims dies a l'Eixample'

Foto: Andreu Asensio

LITERATURA ▶ L'auditori de l'Espai Línia es va omplir el 30 de novembre de gom a gom amb veïns i lectors que volien parlar amb Ferran Escoda sobre la seva darrera novel·la, *Últims dies a l'Eixample*, editada per La Magrana, on explica, d'una manera còmica, però transcendent, el declivi d'un barri i d'una manera de viure.

Sobre l'escenari, acompanyant Escoda, hi havia un seu bon amic, el crític literari Estanislau Vidal-Folch, que va dirigir l'acte. Tot i que el llibre és una gran exageració amb finalitats còmiques, és ple de veritats. El protagonista, en Deulofeu, és “un resistent a l'Eixample”, com diu Escoda. Fill d'una nissaga que es va enriquir fabricant bicicletes, després de tota la vida a l'Eixample, ara veu com el seu barri es transforma i perd la seva identitat.

Però Escoda es nega a identificar-se totalment amb Deulofeu i també reivindica que la història va més enllà de l'Eixample. “Jo volia construir una persona angoixada en un espai urbà. I quin de millor que el meu entorn, en el qual he viscut els últims 20 anys i on he anat detectant uns fets que no els acabava de pair”, va dir l'escriptor.

Fotograma de 'Maixabel'. Foto: Arxiu

Cuina, història, pintura o idiomes: descobreix l'univers dels tallers dels centres cívics

FORMACIÓ ▶ Aprendre idiomes, descobrir els secrets de la cuina, fer un debut en el teatre, iniciar-se en la pintura, cosir o fer pastissos, així com aprendre la història dels grans imperis de la humanitat són algunes de les activitats que planteja la nova temporada de tallers d'hivern als centres cívics de Barcelona.

Les inscripcions per als tallers ja estan obertes. Es poden fer en persona, demanant informació als taulells dels centres cívics, o bé a través d'un aplicatiu web d'inscripcions, disponible al portal dels centres cívics: ajuntament.barcelona.cat/centrescivics.

La cinquantena de centres cívics que ofereixen tallers tenen un calendari diferent. És a dir, que hi ha centres on pot-

ser ja ha començat algun dels tallers, tot i que bona part han arrencat l'activitat després de les festes de Nadal.

Les inscripcions als tallers contemplen descomptes per a persones en situació d'atur o amb alguna discapacitat. En aquests casos, cal matricular-se en persona per poder presentar els documents pertinents per a la sol·licitud. En alguns centres, a més, també s'apliquen altres bonificacions i descomptes, que cal preguntar abans de fer la inscripció.

Amb tot, els tallers dels centres cívics són una bona oportunitat per trencar amb la rutina diària i obrir-se a nous horitzons del coneixement o de l'art.

Foto: Arxiu

L'inesgotable David Balaguer

» El periodista esportiu barceloní ha escrit 'El digestiu de la veritat', 14 relats sobre la condició humana
 » "A mi sempre se m'ha considerat un paio molt estrany, però... Què vol dir ser estrany?", es pregunta

Toni Delgado
BARCELONA

David Balaguer (Barcelona, 1976) és un imant d'anècdotes i espontaneïtat. Mentre l'estic retratant amb la càmera, apareix en escena una dona molt inquieta. "O sigui que aquest llibre l'has escrit tu i et dius David Balaguer... Doncs me'l compraré", li promet l'espontània, que podria ser un dels personatges d'*El digestiu de la veritat* (La Magrana) i ja és material potencial per a les seves col·laboracions a *Vostè primer* (RAC1), *Planta baixa* (TV3) i *La Caravana* (Ràdio Estel). Etern perseguidor d'històries, idees i matisos, el periodista esportiu i coordinador del Màster 360 en Ràdio i Televisió (Radiofònics) sempre té els ulls i les orelles ben oberts.

Som a l'illa entre els carrers Consell de Cent i Girona. Molt a prop, al pis dels seus pares, a Roger de Flor, Balaguer va narrar milers de partits imaginaris de futbol amb jugadors i competicions de collita pròpia. "Nena, quin programa vols veure avui?", li preguntava a la seva germana Berta, que triava entre els espais anunciats a la graella del canal de televisió del petit David. L'àvia Mercedes, escriptora de novel·la rosa i amb experiència a la ràdio, ho tenia clar: "Aquest marrec acabarà sortint a la tele".

"Fins que no van ascendir a la feina al pare, l'Antonio, a casa anàvem al dia i no teníem vídeo ni ordinador. El meu accés a l'oci eren els llibres, que devorava i em van ajudar a des-

fermar la imaginació", recorda Balaguer, que es retrata com a "força solitari i, alhora, molt sociable, i amant del silenci, i això que visc a Barcelona [el Poblenou] i no callo mai".

El digestiu de la veritat és un conjunt de 14 relats sobre la condició humana farcits d'imaginació, humor, crítica i reflexió, i amb un punt terapèutic. Hi ha una cura infinita per cada detall. El protagonista de les històries, que comparteix unes quantes dèries i experiències amb l'autor, converteix certs conceptes en personatges i hi parla mentre li van passant coses. "Amb tu no existeix la recaiguda", li exposa a la joventut. "Ets la reductora de disgustos", li diu a la desconfiança. La farsa, la intuïció o la nostàlgia són alguns dels altres protagonistes d'un llibre que té com a germen *El món irreal*, la secció de contes surrealistes que l'eixamplenc tenia a *El món a RAC1* de Xavier Bosch.

PERE CALDERS

Mentre llegeixes l'obra, sents la veu, les pauses i el vitalisme de Balaguer. Quan li comento que em recorda a Pere Calders, fa allò que tant li agrada fer: descol·locar-te. "Ara et quedaràs de pedra... Pere Calders era l'avi del meu millor amic, l'Arcadi Marcet Calders, a qui conec des dels dos anys. Recordo a Pere Calders assegut al sofà als aniversaris de l'Arcadi. La seva figura m'imposava molt perquè les seves històries em fasciaven", confessa, emocionat. De Calders ha heretat l'humor negre, l'absurditat i el fet de riure's de tot, i de Roald Dahl, l'interès per les misèries humanes, que l'entre-

David Balaguer amb el seu llibre 'El digestiu de la veritat'. Foto: Toni Delgado

vistat anomena "soterrani humà". El món fosc.

S'identifica amb un personatge de Dahl, Matilda, a qui també li va canviar la vida una professora [Jennifer Honey]. En el cas de Balaguer, va ser l'Anna, que impartia literatura al desaparegut institut Unitec de Rambla de Catalunya: "Jo anava molt perdut per la vida i tenia moltes inseguretats, i ella em va entendre i va veure que, per com m'expressava i captava l'atenció de la classe, la ràdio podia ser el meu destí. Era un mitjà que ja m'encantava, però no m'hi veia treballant". L'Anna és una de les "aparicions estel·lars", "persones amb qui t'entens i que t'entenen", que s'ha trobat a la vida.

La Mercè, la mare, és qui més l'ha entès i ajudat, i qui va connectar de debò amb aquell xaval feliç que rebia "una incomprensió elevada" cap a la seva manera de fer i de ser. "A mi sempre se m'ha considerat un paio molt es-

trany, però... Què vol dir ser estrany? Tothom té les seves coses, no?", em pregunta Balaguer, que és de grups petits i de poques i grans amistats.

Si pogués reviure algun moment de la seva vida, com fa el protagonista d'*El digestiu de la veritat*, l'eixamplenc tornaria cada dia al moment en què va obrir el paquet de l'editorial amb exemplars de la seva criatura al menjador del pis familiar, amb la mare i el pare. "Va ser un instant màgic que mai oblidaré. Minuts després, la mare ja llegia el llibre a l'habitació. Estava malalta i la seva gran preocupació, això ho vaig saber després, era no perdre's el llançament de l'obra, la presentació i les signatures de Sant Jordi. Va poder gaudir les dues primeres experiències i se'n va perdre la tercera, tot i que encara era viva. La trobo molt a faltar", s'emociona.

Barcelona és un altre personatge del llibre i, sense dubte, l'o-

ficina favorita de l'entrevistat. Mentre camina pels carrers de la seva ciutat, captura moltes idees, que després treballa fins al límit. Com a professor és igual de perfeccionista: "Quan entrem a l'estudi de gravació, m'implico molt i intento que l'alumnat guanyi en seguretat perquè els farà rendir molt més". A Radiofònics també dirigeix, juntament amb Josep Moragas, *La ronda perversa*, un pòdcast imprescindible.

Enamorat de l'esport, on troba metàfores sobre la vida, i tertulià de *La porteria* (betevé), reconeix que va patir molt en la seva etapa com a copresentador del *Hat-trick Espanyol*: "Com que hi barrejava sentiment i professió, perdia el meu estil i estava molt rígid i encarcerat. Compaginar-ho, a partir del segon curs, amb la tertúlia de *La Riera a Divendres* em va permetre que la gent veiés que hi havia dos Davids. El que patia i el que no".

Li pregunto si s'imagina Dani de la Orden adaptant algunes de les històries del llibre a la pantalla gran i li encanta la idea. "Hi veig també Cesc Gay i David Trueba, i David Verdager podria fer molt bé el paper del protagonista", intervé, abans que viatgem a l'univers de Woody Allen i, en concret, a "la fantasia meravellosa" de *Midnight in Paris* i la ment del seu protagonista, l'escriptor Gil Pender [Owen Wilson].

"El pare em sol dir que penso que visc en una pel·lícula. A les persones com el Gil i jo, que ens esculpim fantasies al cap, ens acaben passant coses de pel·lícula. Ara fa temps que no me'n passa cap...", sospira, nostàlgic, Balaguer.

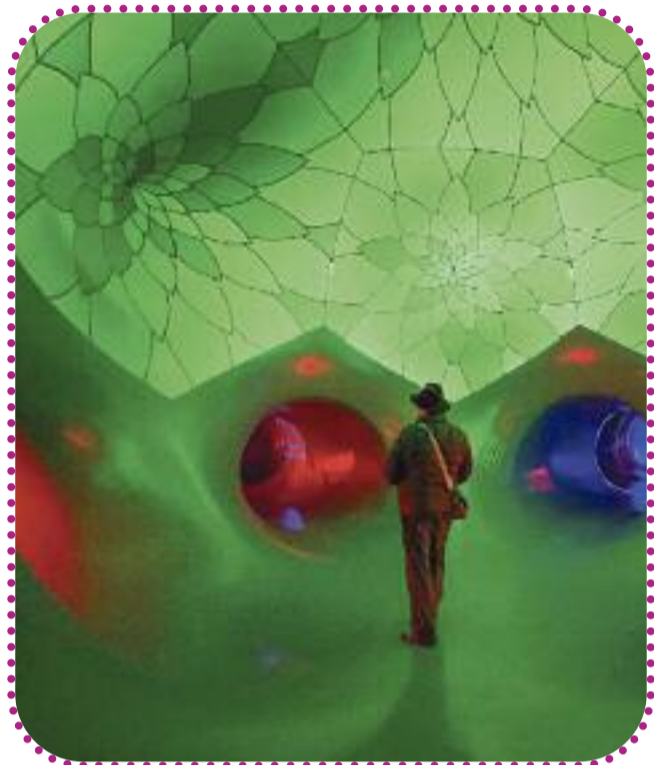
**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

Festival Llum BCN

El Llum BCN és el festival europeu de referència en l'àmbit de les arts lumíniques. Organitzat per l'Ajuntament de Barcelona, reuneix creadors de prestigi d'arreu del món i un total de 40 mostres d'art, disseny, il·luminació i arquitectura. En concret, la iniciativa transformarà diversos edificis de la ciutat com el Mirador de Glòries, l'Auditori, el Teatre Nacional de Catalunya o el museu Disseny Hub en espais amb llum pròpia.

Tot plegat tindrà lloc des del 2 fins al 4 de febrer al barri del Poblenou i als entorns de la plaça de les Glòries, on l'any passat van aplegar-se més de 220.000 persones.

Famosos

Miki Núñez (Terrassa, 1996) és un dels protagonistes de la nova sèrie de 3Cat 'Jo mai mai', que ja es pot veure per TV3 i per la plataforma de la cadena pública. Es tracta del seu debut com a actor de ficció i interpreta el paper d'un monitor de la casa de colònies en la qual s'ambienta la producció, feta per Abacus. Malgrat que la seva figura està totalment associada al món de la música, Núñez sempre ha parlat de la seva vocació per la interpretació i del seu desig de combinar ambdues coses. De la seva trajectòria cal destacar la participació a 'Operación Triunfo', programa arran del qual va saltar a la fama. Posteriorment, també va representar Espanya a Eurovisió i més recentment ha aparegut a TV3 com a presentador del concurs musical 'Eufòria' i de les campanades de Cap d'Any.

La fitxa

QUI ÉS?

M I K I N Ú Ñ E Z

ÉS FAMÓS PER...

Ser un dels cantants catalans més destacats

Va participar a 'Operación Triunfo' i va anar a Eurovisió

QUÈ HA FET?

Debutar com a actor en una sèrie de ficció

És un dels protagonistes de la nova sèrie de 3Cat

A LES XARXES...

Comentaris positius sobre 'Jo mai mai'

La sèrie i la interpretació de Núñez han agradat als espectadors

Llibres

Ofert a les mans, el paradís crema
Pol Guasch

Després de l'èxit de la seva primera novel·la, l'escriptor Pol Guasch arriba amb una nova història sobre l'amistat que serveix, a la vegada, per abordar altres temes inquietants del present. *Ofert a les mans, el paradís crema* se centra en la vida dels seus dos protagonistes, la Rita i en Líton, que es pregunten constantment sobre la seva identitat i el seu origen.

Teatre

El collar de la reina
Ricard Farré i Arnau Puig

Aquesta obra, dirigida per Adrià Aubert i Carla Coll, narra un dels escàndols més destacats de la història: el robatori del collar de la reina Maria Antonieta. Aquesta estafa va marcar un abans i un després en la vida a la cort de Lluís XVI. La comèdia està ambientada en la França dels anys 80 del segle XVIII i es pot veure fins al 18 de febrer al Teatre Akadèmia (BCN).

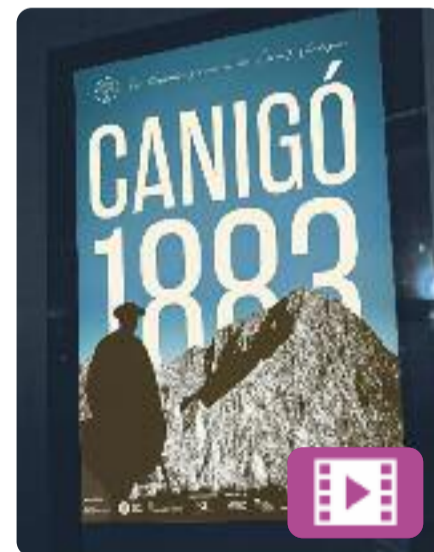
Música

Sexy Sensible
Mushka

La cantant vilassarenca Irma Farelo, popularment coneguda com a Mushka, ha publicat el seu nou disc, titulat *Sexy Sensible*. Les cançons que inclou l'àlbum barregen ritmes electrònics i llatins com el del reggaeton, i les lletres, tant en català com en castellà, parlen de l'amor, del desamor i de la sexualitat, entre altres qüestions.

Pelis i sèries

Canigó 1883
Albert Naudín

El film narra les excursions del poeta Jacint Verdaguer pel Pirineu. Les experiències i aventures que viu a la muntanya es converteixen en una font d'inspiració per a ell, i arran d'això crea el gran poema èpic *Canigó*. La pel·lícula compta amb l'actor Lluís Soler com a protagonista i s'ha gravat en diversos indrets de Catalunya.

DONES **Periodistes** **contra el masclisme**

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

**Els envasos de plàstic,
brics i llaunes van al cubell del
porta a porta o al contenidor groc.**

**RECI
CLAR!**

És massa evident per no fer-ho.